

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
95/C 275/01	Ecu	1
95/C 275/02	Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om status och genomförande av direktiv 90/388/EEG om konkurrens på marknaderna för teletjänster (*)	2
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	
	<i>III Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
95/C 275/03	TACIS — datoriserat informationssystem — Meddelande om anbudsinfordran utfärdat av Europeiska gemenskaperna och finansierat inom ramen för TACIS-programmet	25
95/C 275/04	Phare — Utrustning för geotermiskt projekt — Meddelande om anbudsinfordran utfärdat av Nationella fonden för miljöskydd och vattenförvaltning företrädande ministern för miljöskydd, naturresurser och skogsbruk på polska regeringens vägnar för ett projekt finansierat inom ramen för Phare-programmet	26

SV

1

(*) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
95/C 275/05	Phare — Datautrustning och utrustning för audiovisuellt bruk — Meddelande om anbudsinfordran utfärdad av ministeriet för arbete och sociala frågor i Tjeckiska republiken och Europeiska gemenskapernas kommission inom ramen för Phare-programmet	27
95/C 275/06	Undersökning av jämvikten mellan rättigheter och skyldigheter och de ekonomiska resurserna för offentlig och privat television i Österrike, Finland, Sverige, Norge, Lichtenstein och Island — Infordran av anbud från medlemsstater och EFTA-stater som deltar i EES (*)	28
95/C 275/07	Förberedande meddelande angående ansökningsomgången avseende särprogrammet för forskning och utbildningsverksamhet inom kärnsäkerhet (reaktorsäkerhet, avfallshantering och strålskydd) (1994-1998)	29
<hr/>		
	Rättelser	
95/C 275/08	Phare — Sektoriella ramavtal för flera länder (EGT nr C 252 av den 28.9.1995, s. 9)	30

(*) Text av betydelse för EES

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

19 oktober 1995

(95/C 275/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	38,4321	Finska mark	5,61303
Danska kronor	7,25748	Svenska kronor	8,95340
Tyska mark	1,86815	Pund sterling	0,840090
Grekiska drakmer	306,849	USA-dollar	1,31978
Spanska pesetas	161,555	Kanadensiska dollar	1,76613
Franska franc	6,56196	Japanska yen	132,968
Irländska pund	0,822089	Schweiziska franc	1,52118
Italienska lire	2108,72	Norska kronor	8,22422
Nederländska gulden	2,09238	Isländska kronor	85,4295
Österrikiska schilling	13,1477	Australiska dollar	1,75270
Portugisiska escudos	196,872	Nyzeeländska dollar	2,00422
		Sydafrikanska rand	4,81753

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även en automatisk telexsvarare (217 91) och en automatisk faxsvarare (296 10 97) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(*) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om status och genomförande av direktiv 90/388/EEG om konkurrens på marknaderna för teletjänster

(95/C 275/02)

(Text av betydelse för EES)

I. INLEDNING

Syfte

Kommissionens direktiv 90/388/EEG offentliggjordes den 28 juni 1990 (nedan kallat "tjänstedirektivet" eller "direktivet"). Det har blivit betraktat som en hörnsten i EU:s arbete med att liberalisera den europeiska telemarknaden. I rådets resolution av den 22 juli 1993⁽¹⁾ betonades behovet av ett snabbt genomförande. Resolutionen konstaterade att "det finns behov av ett snabbt och effektivt genomförande av befintlig lagstiftning, särskilt direktiv 90/388/EEG".

Det är i detta sammanhang som kommissionen lägger fram detta meddelande om status och genomförande av direktivet⁽²⁾.

Meddelandet har följande tre närliggande syften⁽³⁾:

- i) Beskriva och förklara nuvarande genomförandesituation.
- ii) Identifiera och klargöra centrala frågeställningar.
- iii) Placera direktivet i ett sammanhang av reformer som tar sikte på tidsfristen 1998, enligt rådets resolution från 1993 som "stöder kommissionens avsikt att före den 1 januari 1996 förbereda nödvändiga ändringar av gemenskapens regelverk för att uppnå liberalisering av samtliga offentliga telefonitjänster före den 1 januari 1998".

⁽¹⁾ Rådets resolution 93/C 231/01.

⁽²⁾ Detta meddelande täcker inte besluktade områden av EU:s telekommunikationspolitik såsom tillämpning av OPN till förhyrda linjer. Dessa områden behandlas utförligt i andra nya meddelanden. Se Grönbok om liberaliseringen av telekommunikationsinfrastruktur och kabeltelevisionnät, del 1/2, KOM(94) 440, KOM(94) 682 och meddelande om nuvarande status och framtida metod för öppen tillgång till telenät och tele-tjänster (Open network provision), KOM(94) 513.

⁽³⁾ Det bör noteras att detta meddelande inte på något sätt ersätter de formella förfaranden som förutses i fördraget för att säkerställa fullt genomförande av gemenskapsrätt.

Sammanhang

Tjänstedirektivet sätter upp fyra datum, till vilka specifika åtgärder skall vara genomförda:

- den 31 december 1990, för införande av konkurrens för andra teletjänster än telefoni och tredjepartsförsäljning av kapacitet.
- den 1 juli 1991, för inrättandet av ett oberoende organ, med ansvar för beviljandet av licenser och övervakning av användningsvillkor.
- den 30 juni 1992, för meddelande av licensierings- eller deklarationsförfaranden för tillhandahållande av paket- och kretskopplade datatjänster till allmänheten.
- den 31 december 1992, för öppnandet av konkurrens för tredjepartsförsäljning av kapacitet⁽⁴⁾.

Parlamentets resolution A3-0113/93 av den 20 april 1993 uppmanade kommissionen att förbereda liberaliseringen av telefoni såväl inom som mellan medlemsstaterna och att snarast möjligt anta nödvändiga åtgärder för att fullt utnyttja den potentiella kapaciteten hos befintliga kabelnät för teletjänster, samt utan dröjsmål såväl avskaffa restriktioner för användandet av kabelnät för icke-reserverade tjänster som vidta åtgärder för att uppnå optimalt utnyttjande av järnvägsoperatörers och elproducenters gränsöverskridande telenät⁽⁵⁾.

Rådets resolution 93/C 213/01 fastställde ett tidsschema för utvecklingen av allmänt tillgängliga telekommunikationer och bekräftade datumet

- den 1 januari 1998 för liberaliseringen av telefonitjänster till allmänheten⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Direktivet förutsåg även möjligheten att bevilja uppskov, till och med den 1 januari 1996, för avskaffandet av förbud mot återförsäljning av kapacitet i de medlemsstater där nätet för paket- och kretskopplade datatjänster ännu inte var tillräckligt utvecklat.

⁽⁵⁾ EGT nr C 150, 31.5.1993, s. 42.

⁽⁶⁾ Några medlemsstater, med mindre utvecklade nät (dvs. Grekland, Irland, Portugal och Spanien) har beviljats en förlängd övergångsperiod på upp till fem år. Mycket små nät (Luxemburg) kan också, om det är motiverat, beviljas en övergångsperiod på upp till två år.

Den 17 november antog rådet ytterligare en resolution som bekräftade datumet

— den 1 januari 1998 även för liberaliseringen av infrastrukturen för telekommunikationer⁽⁷⁾.

Efter kommissionens handlingsplan av den 19 juli 1994, publicerad under titeln "Europas väg till informations-samhället"⁽⁸⁾, är unionen mer grundligt engagerad i att genomföra informationssamhället. Dessa resolutioner, slutsatser från Korfumötet⁽⁹⁾ såväl som kommissionens meddelande om samråd om Grönboken om mobil- och personkommunikationssystemet⁽¹⁰⁾ och resultatet av det pågående samrådet om grönböckerna om infrastruktur (del I/II)⁽¹¹⁾ kommer att sätta upp en ram för det vidare arbetet med att förändra tjänstedirektivet med sikte på en fullständig liberalisering av telesektorn. Den pågående översynen av den nuvarande situationen i medlemsstaterna blir allt viktigare under tiden fram till utgången av tidsfristen.

II. AKTUELLT LÄGE BETRÄFFANDE GENOMFÖRANDET

a) Allmän kommentar

Medlemsstaterna var tvungna att genomföra direktivets föreskrifter och meddela kommissionen alla relevanta åtgärder som hade antagits före den 31 december 1990, den 1 juli 1991 och den 31 december 1992⁽¹²⁾. Alla medlemsstater utom två har rättat sig efter kraven i meddelandet⁽¹³⁾. För att uppnå ett effektivt genomförande av direktiv 90/388/EEG i medlemsstaterna upprättades en kontrollista över de väsentligaste delarna. Även om

(7) Med ovan angivna undantag, se rådets resolution av den 22 december 1994 om principer och tidsschema för liberaliseringen av infrastrukturer för telekommunikation, (94/C 379/03) EGT nr C 379, 31.12.1994, s. 4.

(8) KOM(94) 347.

(9) Europeiska rådets slutsatser, Korfu, 24-25 juni 1994.

(10) På väg mot en miljö med personkommunikationer: Grönboken om en gemensam metod inom området för mobil- och personkommunikationer i Europeiska unionen (KOM(94) 145 slutlig.).

(11) A.a.

(12) Undantagen från tidsfristen den 31 december 1990 gäller a) specifikationer för återförsäljning av datatjänster, 31 december 1992, samt b) upprättandet av en oberoende kontrollmyndighet, 1 juli 1991.

(13) Italien (det är inte tillräckligt att åtgärder endast tas upp i Legge Comunitaria 1994) och Grekland (nödvändiga åtgärder för att den oberoende tillsynsmyndigheten skall kunna inleda sin verksamhet har ännu inte meddelats).

detta inte representerar en uttömmande förteckning, kan utvecklingen av genomförandet bäst mätas gentemot följande punkter⁽¹⁴⁾:

— Definition av "telefoni" för vilken de nuvarande exklusiva och speciella rättigheterna kan bibehållas enligt direktivet⁽¹⁵⁾.

— Bevarandet av andra speciella rättigheter.

Teletjänstföretags tillgång till sändning/vägval via PSTN och förhyrda linjer.

Villkor som ställs genom varje befintlig licens- och deklara-tionsordning.

Insyn och öppenhet i förfarandet för beviljande av tillstånd.

— Villkor för återförsäljning av förhyrd kapacitet för datakommunikation.

Meddelande (inom tidsfristen) om varje speciell licensordning rörande sådan återförsäljning.

Motivering av varje speciell ordning⁽¹⁶⁾.

— Villkor för fri åtkomst till allmänna telenät (teoretiska och praktiska).

Tillgång till förhyrda linjer inom en rimlig tid.

Motivering av begränsningar (om några) för användare av förhyrda linjer.

— Motivering av restriktioner för databehandling (före sändning eller efter mottagande via det allmänt tillgängliga telenätet)⁽¹⁷⁾.

Medlemsstaternas garantier om jämställdhet, för användarvillkor och avgifter, mellan teletjänstföretag (inklusive teleorganisationer).

— Effektiva och verksamma tillsynsmyndigheters självständighet och oberoende.

(14) För de uppräknade punkterna, se främst artikel 1-7 i direktivet.

(15) Föremål för de tidsfrister som anges i rådets resolution av den 22 juli 1993.

(16) Dvs. genom bestämmelserna i artiklarna 2 och 3.

(17) Det skall visas att de är nödvändiga för att uppfylla väsentliga krav eller för allmän ordning.

Att dess uppgifter omfattar: beviljande av licenser, övervakning av användarvillkor, kontroll av typgodkännande och obligatoriska specifikationer samt frekvensallokering.

Utifrån dessa punkter har kommissionen gjort bedömningen att omfattningen av det faktiska genomförandet av direktivet ⁽¹⁸⁾ inom unionen fortfarande uppvisar betydande skillnader mellan de olika medlemsstaterna. En del medlemsstater behöver vidta ytterligare åtgärder innan kommissionen kan betrakta direktivet som korrekt genomfört ⁽¹⁹⁾.

b) Formella förfaranden

Kommissionen har så långt som möjligt försökt att lösa återstående frågor om genomförande genom bilaterala diskussioner och förhandlingar med berörda medlemsstater. Detta har visat sig vara särskilt effektivt (för båda parter) när den efterfrågade informationen är klar och precis, och det finns en påtaglig vilja att snabbt hitta en fungerande lösning.

Om problemet inte kan lösas inom en rimlig tid genom en informell förhandling, är kommissionen förpliktigad att inleda det formella förfarandet för underlåtelse att genomföra direktiv, i enlighet med artikel 169 i fördraget ⁽²⁰⁾.

För närvarande pågår ett antal förfaranden. Två berör medlemsstaters underlåtenhet att anmäla alla erforderliga nationella genomförandebestämmelser ⁽²¹⁾. Ytterligare två berör oriktig tillämpning av direktivet i medlemsstater ⁽²²⁾.

⁽¹⁸⁾ Offentlig anmälan innebär inte nödvändigtvis faktiskt genomförande.

⁽¹⁹⁾ Avsnitt III ger en mer detaljerad framställning. Kommentarer om de enskilda medlemsstaternas framsteg återfinns i bilagan.

⁽²⁰⁾ Artikel 169 i Romfördraget behandlar underlåtelse att uppfylla en skyldighet som anges i fördraget, inklusive genomförande av direktiv.

Enligt artikel 169 tillämpas följande förfarande:

- i) Kommissionen anger ifrågasatt problem via brev — "formellt meddelande" — och ger den aktuella medlemsstaten tillfälle att inkomma med sina synpunkter.
- ii) Om medlemsstaten inte får överträdelsen att upphöra, ger kommissionen ett, icke bindande, motiverat yttrande som förklarar dess ståndpunkter och uppmanar medlemsstaten att vidta lämpliga åtgärder inom en bestämd tidsperiod.
- iii) Om den berörda medlemsstaten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som angivits, får kommissionen föra ärendet vidare till domstolen.

⁽²¹⁾ Grekland och Italien.

⁽²²⁾ Spanien och Tyskland.

c) Utvidgning till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Central- och Östeuropa

I enlighet med EES-avtalet skall tjänstedirektivet (inklusive ändringar) även tillämpas i de stater som var medlemmar av EES den 1 juli 1994 ⁽²³⁾.

Eftersom tjänstedirektivet endast tar upp tillämpningen av artikel 90 i förening med artiklarna 59 och 86 i fördraget och de Europa- och interimsavtal som unionen ingått med sex central- och östeuropeiska länder innehåller liknande föreskrifter, är huvudprinciperna i detta direktiv (samt varje ändring) även av betydelse för dessa länder.

III. SÄRSKILDA PROBLEM VID GENOMFÖRANDET

Under genomförandet av direktivet har fem huvudområden framträtt som kräver särskild uppmärksamhet:

- a) Allmänna problem rörande telefonitjänst
- b) Upprätthållande av telefonimonopolet i en konkurrensutsatt omgivning
- c) Kollektiva nät och slutna användargrupper
- d) Datatjänster för allmänheten
- e) Särskiljandet av funktion och reglering.

a) Allmänna problem rörande telefonitjänster

Även om direktivet i detalj definierar begreppet "telefoni" ⁽²⁴⁾ har olika problem uppstått ⁽²⁵⁾ i samband med vad som skall betraktas som "telefoni" i varje medlems

⁽²³⁾ Genom avtalets bilaga om konkurrens (XIV) blev såväl artikel 90.3-direktiven inom området för telekommunikationer, dvs. tjänstedirektivet och terminaldirektivet (88/301/EEG), som påföljande direktiv om ändringar, t.ex. direktiv 94/46/EG om ändringar med hänsyn till satellitkommunikationer, tillämpliga i EES-medlemsstaterna den 1 juli 1994.

⁽²⁴⁾ Enligt artikel 1 i direktivet är telefoni "det kommersiella tillhandahållandet till allmänheten av direkt överföring och koppling av tal i realtid mellan det allmänt tillgängliga nätetns anslutningspunkter som möjliggör för varje användare att använda utrustning ansluten till en sådan nätanslutningspunkt för att kommunicera med en annan anslutningspunkt".

⁽²⁵⁾ Se även EG-domstolens dom Rec. I-5833, vilken gav kommissionen riktlinjer för utarbetandet av definitionen av exklusiva och speciella rättigheter.

stat och följaktligen i vilken utsträckning speciella eller exklusiva rättigheter ⁽²⁶⁾ skall avskaffas ⁽²⁷⁾.

Enligt tjänstedirektivet skall medlemsstaterna säkra avskaffandet av speciella och exklusiva rättigheter för tillhandahållandet av andra teletjänster än telefoni. I varje enskilt fall skall det undersökas utifrån nedanstående villkor om en viss tjänst är en telefonitjänst. För att göra det möjligt för den behöriga nationella tillsynsmyndigheten att bedöma den planerade tjänsten, kan de begära att teletjänstföretaget skall tillhandahålla all nödvändig information ⁽²⁸⁾.

En regleringsmetod som endast anger ett begränsat antal tillåtna, icke-reserverade tjänster, stämmer inte överens med direktivets krav.

En telefonitjänst får endast undantas i nationell lagstiftning om den uppfyller alla förutsättningar i gemenskapens telefonidefinition, dvs. den skall tillhandahållas på en kommersiell bas till allmänheten med syfte att direkt överföra och koppla tal i realtid mellan allmänt tillgängliga nätanslutningspunkter.

⁽²⁶⁾ Enligt artikel 2 i ändringsdirektivet 94/46/EG (se avsnitt IV):

”Exklusiva rättigheter: de rättigheter som en medlemsstat beviljar ett företag genom något legalt, författningsenligt eller administrativt instrument som för detta företag reserverar rätten att tillhandahålla en teletjänst eller utöva verksamhet inom ett bestämt geografiskt område.”

”Speciella rättigheter: de rättigheter som en medlemsstat beviljar ett begränsat antal företag genom något legalt, författningsenligt eller administrativt instrument som, inom ett bestämt geografiskt område,

- begränsar antalet företag som har rätt att tillhandahålla en tjänst eller utöva verksamhet till två eller flera efter andra kriterier än objektiva, proportionerliga och icke-diskriminerande kriterier, eller
- ger flera konkurrerande företag rätt att tillhandahålla en tjänst eller utöva verksamhet efter andra kriterier än dem som nämns ovan, eller
- ger ett eller flera företag legala eller författningsenliga fördelar som i väsentlig grad påverkar andra företags möjligheter att tillhandahålla samma teletjänst eller utöva samma verksamhet inom samma geografiska område på i huvudsak motsvarande villkor, efter andra kriterier än ovanstående.”

⁽²⁷⁾ Enligt artikel 2 i direktivet ”skall medlemsstaterna upphäva alla exklusiva eller speciella rättigheter för tillhandahållande av andra teletjänster än telefoni ...”.

⁽²⁸⁾ Detta gäller särskilt vid tillhandahållande av telefonitjänster till slutna användargrupper via nät av förhyrda linjer som är anslutna vid olika ändar av ett allmänt tillgängligt nät. I dessa fall begär vissa nationella tillsynsmyndigheter detaljerad information, som målgrupper, utkast av marknadsföringen, planerade avgifter ..., för att bedöma vilken typ av tjänst som planeras.

Det är lämpligt att se närmare på betydelsen av följande förutsättningar:

”Kommersiell”

Detta innebär att ett rent tekniskt icke-kommersiellt tillhandahållande av en telefonförbindelse mellan två användare skall tillåtas. Ordet ”kommersiell” skall tolkas i dess allmänna betydelse, dvs. tillhandahållande mot betalning och med syfte att göra en vinst (eller åtminstone täcka alla rörliga kostnader och bidra till befintliga fasta kostnader). En förhyrd linje som till exempel görs tillgänglig och baseras på en kostnadsdelning mellan en eller flera användare skulle endast betraktas som kommersiell verksamhet om ytterligare kapacitet särskilt förhyrdes för återförsäljning.

Det betyder även att företag skall vara fria att slå ihop resurser, dvs. hyra förhyrda linjer och tjäna på enhets-taxan. Detta tillåter ett mer effektivt användande av tele-nätet och gynnar särskilt små och medelstora företag ⁽²⁹⁾.

”Till allmänheten”

Termen ”till allmänheten” definieras inte i direktivet och måste därför förstås i sin allmänna betydelse: en tjänst till allmänheten är en tjänst som är tillgänglig för alla medborgare under samma förutsättningar.

Särskilda exempel på tjänster som inte skulle betraktas som ”till allmänheten”, och därför inte aktuella för speciella eller exklusiva rättigheter, var de som tillhandahölls via kollektiva nät eller till slutna användargrupper. Kollektiva nät och slutna användargrupper (CUG) omfattar en rad teletjänster, både telefoni och data. De är grundläggande för tjänstedirektivet särskilt på grund av att de faller utanför räckvidden av telefonitjänster som medlemsstater kan reservera för sina teleorganisationer.

De särskilda frågor som är förknippade med liberaliseringen av dessa tjänster diskuteras i detalj nedan (IIIC).

⁽²⁹⁾ Tidigare existerade det en nackdel för små och medelstora företag då de i allmänhet inte använde kopplade telefonitjänster i tillräcklig omfattning för att göra det lönsamt att betala en (hög) enhetstaxa för förhyrda linjer. Som en följd var förhyrda linjer i praktiken reserverade för större företag.

"till och från kopplade nätverks nätanslutningspunkter"

"Till och från kopplade nätverks nätanslutningspunkter" innebär att telefonitjänsten inte bara kommersiellt erbjuder allmänheten utan även att två nätanslutningspunkter sammankopplas i ett nät⁽³⁰⁾. Så länge som teletjänstföretagets samtliga kunder kopplas via en reserverad förhyrd linje, är det möjligt att erbjuda kommersiella tjänster som avslutas på det allmänt tillgängliga telenätet⁽³¹⁾. Även här är målet att lätta på de tekniska restriktionerna vid bruk av förhyrda linjer. På detta sätt kan linjer för telefon erbjudas till icke slutna användargrupper, så länge det inte förekommer tredjepartsförsäljning av de kopplade teletjänsterna⁽³²⁾. Å andra sidan kan tredjepartsförsäljning vara berättigad när tjänsten inte erbjuds allmänheten, utan t.ex. tillhandahålls till en sluten användargrupp⁽³³⁾.

"direkt överföra och koppla tal i realtid"

Denna del av definitionen utesluter att varje lagrings-, eftersändnings- eller röstposttillämpning kan reserveras. Ett teletjänstföretags lägsta-pris-vägval på ett allmänt tillgängligt nätverk eller telefoni via kreditkort, varigenom tillgång till en teleorganisations telefonitjänst inom ramen för finansiella tjänster, är andra exempel på liberaliserade telefonitjänster som inte utgör "direkt överföring".

⁽³⁰⁾ Det allmänt tillgängliga nätet är inte formellt definierat i direktivet. Det måste ges en allmän betydelse, dvs. allmänt tillgängligt telenät (PSTN) som är en samling av möjligheter för koppling och överföring som teleorganisationerna använder för att tillhandahålla vanlig telefoni.

⁽³¹⁾ Dvs. så länge som de ansluts via reserverade förhyrda linjer, behöver kunder till en liberaliserad telefonitjänst inte nödvändigtvis visa ett tidigare rättsligt eller ekonomiskt förhållande till mottagarna av deras samtal. Detta omnämns ofta som "dial-out"-tjänst eller "one-ended"-tjänst.

⁽³²⁾ "Tredjepartsförsäljning" syftar till den situation där ett samtal både härstammar från och avslutas i det allmänt tillgängliga telenätet. I denna betydelse erbjuds tjänsten till allmänheten eftersom det lokala samtalet kan komma från vilken användare som helst av det allmänt tillgängliga telenätet och kunden inte själv är ansluten av teletjänstföretaget via en reserverad förhyrd linje.

⁽³³⁾ En sådan tjänst bör inkludera kringgående åtgärder som teleworking, eftersändning av samtal, personsökning, Centrex-tjänster eller när små företagsenheter, vars volym inte är tillräcklig för att förhyra linjer, har behov för att kommunicera med varandra.

Eftersom reservation av telefonitjänster är ett undantag från huvudregeln måste detta tolkas snävt. När en ny telefonitjänst introduceras som uppfyller behov som inte uppfylls av den befintliga teletjänsten, skall denna normalt betraktas som icke-reserverad. Om de definieras som reserverade, ligger bevisbördan för att berättiga restriktionen, som alltid, på medlemsstaten⁽³⁴⁾.

Telekorttjänster erbjuder en särskild typ av tjänster som, ur användarens synvinkel, kan uppfattas som annorlunda än den reserverade teletjänsten. De faller utanför definitionen i den meningen att telekorttjänster uppfyller viktiga behov som (normal) telefoni inte uppfyller, exempelvis som ett resultat av tilläggsfunktioner som betalning genom kredit- eller bankkort, vägval till lägsta kostnad, kortnummer m.m. När tilläggsfunktioner som dessa, snarare än möjligheten för lägre taxor, är avgörande för att locka användare att använda telekorttjänster istället för telefoni, skall tjänsten betraktas som liberaliserad. Det faktum att telekortsmarknaden utvidgas, trots att taxan i de flesta fall är högre än för telefoni⁽³⁵⁾, är bevis på att det existerar en telekortsmarknad som skiljer sig från telefonimarknaden. Telekorts företag har utvecklat denna nya marknad med skräddarsydda tjänster och fakturerar dem utifrån detta. Denna utveckling skapar nya möjligheter för användarna i unionen och skall inte hindras av restriktioner som syftar till att bevara den traditionella telefonimarknaden.

Förbud mot förhyrda linjer för tillhandahållande av telekorttjänster skulle innebära en konkurrensmässig nackdel på denna marknad för vissa telekorts företag i förhållande till telekorts företag med egna resurser. Utan möjligheter till vägval är de endast återförsäljare av telefoni och skulle sakna kontroll över sina största utgifter. De skulle därför knappast kunna konkurrera med teletjänstföretagen. De har en ytterligare fördel av att de kan erbjuda sina kunder både telefoni och telekorttjänster och

⁽³⁴⁾ För att den behöriga tillsynsmyndigheten skall kunna bedöma den planerade tjänsten kan de begära att de sökande förser dem med all nödvändig information, inklusive befintliga utkast till annonser och planerade prislister.

⁽³⁵⁾ "I motsats till den allmänna uppfattningen är kostnadsbesparing inte den huvudsakliga drivkraften (för utvecklingen av telekorttjänster). Jämförelser av taxan för telekort och för internationell direktkoppling (IDD) för samtal från EG avslöjar att bekvämlighet är den avgörande faktorn för tjänster som främst riktar sig till företag". Se: New forms of competition in voice telephony services in the European Community, BIS Strategic Decisions, oktober 1993, en studie utförd på uppdrag av Europeiska kommissionen. Ytterligare egenskaper, såsom bekväm fakturering och användning (ingen lokal valuta krävs, telefonisten talar ens eget språk) verkar vara de huvudsakliga drivkrafterna bakom denna tjänst.

utveckla sin korttjänst genom att bygga upp sina databaser över högvolymanvändare.

En sådan marknadssituation skulle gynna framtidsscenarioer där nationella teletjänstföretag begränsar sitt utbud av telekorttjänster till personer bosatta inom deras egna nationella område utan att gå in på geografiskt angränsande områden.

En individuell värdering av varje planerad telekorttjänst kan dock vara nödvändig, särskilt av de tilläggsfunktioner som erbjuds, för att kunna bedöma tjänstens karaktär och på vilken marknad den skall erbjudas. Det kriterium som tillämpas bör vara graden av funktionell utbytbarhet mellan tjänster och möjliga hinder för substitution. En sådan värdering måste också ta hänsyn till speciella omständigheter på den berörda marknaden.

b) Upprätthållande av telefonimonopolet i en konkurrensutsatt omgivning

Då vissa kategorier av telefonitjänster har öppnats för konkurrens, och eftersom dessa kategorier inte kan definieras i en strikt teknisk bemärkelse, fruktade vissa medlemsstater att vissa teletjänstföretag skulle i praktiken erbjuda "telefoni" och härigenom kringgå monolet. Erfarenheten har visat att denna fruktan var ogrundad. Huvudorsaken är att ett sådant inofficiellt kringgående inte kan förekomma i någon betydelsefull utsträckning utan att den berörda medlemsstaten lägger märke till det. Det ligger i sakens natur att en tjänst som bjuds ut till allmänheten måste komma till allmän kännedom.

Särskilt med tanke på att varje kommersiellt erbjudande normalt innebär annonsering (av den tillgängliga tjänsten) eller åtminstone utgivning av prislistor, kontrakt och fakturor skulle en sådan kringgång vara uppenbar på ett tidigt stadium. Vidare skulle varje brott som leder till att trafik avleds till en konkurrens nät snabbt upptäckas av det offentliga teletjänstföretag som tillhandahåller konkurrentens förhyrda linjekapacitet. Teletjänstföretaget har ett uppenbart intresse av att göra den behöriga nationella tillsynsmyndigheten uppmärksam på situationen.

Inom ramen för licensierings- och deklarationsförfarandena kräver en del medlemsstater fortfarande att den sökande skall tillhandahålla en beskrivning av den planerade tjänsten. Där nät är anslutna till allmänt tillgängliga telenät (PSTN), till exempel där telefonitjänster tillhandahålls genom förhyrda linjer, begär medlemsstaterna ofta dokumentation för hur den som ansöker skall för-

hindra att möjligheter för att "dial-in" och "dial-out" är tillgängliga samtidigt. Det bör noteras att, enligt artikel 4 i direktivet, tekniska restriktioner inte får påläggas teletjänstföretag. Det är tillräckligt att teletjänstföretaget tar upp omfånget av auktoriserade tjänster i kontraktet som kunden undertecknar.

Nya teletjänstföretag har generellt visat att de respekterar telefonimonopolet. Teletjänstföretaget är inte villiga att riskera att få sina auktorisationer återkallade eller att den nationella tillsynsmyndigheten begär att de relevanta förhyrda linjerna bortkopplas utan att kunna fullgöra sina förpliktelser mot sina kunder. Många tjänsteföretag undersökte därför, innan tjänsterna startade, saken hos den nationella tillsynsmyndigheten eller med kommissionens enheter.

c) Kollektiva nät och slutna användargrupper

Som tidigare nämnts, har det speciella problemet med kollektiva nät eller slutna användargrupper (CUG) varit av särskild betydelse i samband med direktivets genomförande.

Effektiv avreglering av kollektiva nät och tjänster för slutna användargrupper är, utan tvekan, avgörande för utvecklingen av avancerad företagskommunikation och därmed EU-industrins konkurrensförmåga visavi dess motsvarigheter i Japan och USA. Det är följaktligen ett av direktivets centrala mål. Marknadsekonomi och marknaderna blir allt mer globala. Där företagen nekas de fördelar som lägre kostnader, ökad kvalitet och valfrihet som konkurrens tillförsäkrar dem, kommer de slutligen antingen att lida av de konkurrensmässiga nackdelar som det innebär, eller, om så är möjligt, att omlokalisera verksamheten till en mindre begränsad miljö.

I detta sammanhang har direktivets mål ännu inte uppnåtts i ett antal medlemsstater. Två orsaker till detta är följande:

- i) Konflikter om omfånget av tillåtna medlemskap i slutna användargrupper, vilka är vidare än strikt kollektiva nät. Detta har medfört en brist på fullt eller effektivt genomförande av direktivet.
- ii) Flaskhalsen i utbudet av kapacitet till nya teletjänstföretag som orsakas av restriktioner av användandet av alternativ infrastruktur (detta behandlas utförligare i avsnitt V).

Kommissionen har beaktat de fall där medlemsstaten har utfärdat bestämmelser enligt direktivet för auktorisering av tillhandahållande av telefoni till slutna användargrupper. Definitioner har lagts fram ⁽³⁶⁾. Kommissionen kommer, utifrån sina erfarenheter, att använda följande definitioner ⁽³⁷⁾:

"Kollektiva nät":

Nät som i allmänhet är etablerade av en enskild organisation som omges av bestämda juridiska enheter, såsom företag och deras dotterföretag eller filialer i andra medlemsstater som faller under relevant nationell bolagsrätt.

"Slutna användargrupper":

Enheter som inte nödvändigtvis är bundna genom ekonomiska band, men som kan identifieras som en del av en grupp på grund av att de har ett varaktigt yrkesmässigt förhållande med varandra eller med en annan enhet av gruppen, och vars interna kommunikationsbehov är ett resultat av det gemensamma intresset bakom denna relation. Vanligtvis utgörs denna länk mellan gruppmedlemmarna av en gemensam affärsverksamhet.

Exempel på aktiviteter, som troligen faller under denna kategori är bankers kapitalöverföringssystem, flygbolags reservationssystem, informationsutbyte mellan universitet i samband med gemensamma forskningsprojekt, återförsäkringar i försäkringsbranschen, kommunikation mellan bibliotek, gemensamma designprojekt samt olika institutioner och tjänster inom mellanstatliga och internationella organisationer.

Tjänster som tillhandahålls inom dessa kategorier av nät eller objekt är fullt liberaliserade enligt definitionen av telefoni i artikel 1 i direktivet. Vissa medlemsstater auktoriserade dessa tjänster först efter diskussioner med kommissionen.

⁽³⁶⁾ För information om varje enskilt land, se bilagan.

⁽³⁷⁾ Kommissionen har erkänt dessa definitioner i sin "Grönbok om liberalisering av telekommunikationernas infrastruktur och kabeltelevisionnät, del I, Principer och tidtabell", KOM(94) 440 slutl., Bryssel 25.10.1994, s. 27.

d) **Datatjänster för allmänheten** ⁽³⁸⁾

Artikel 10 i tjänstedirektivet föreskriver att kommissionen, år 1994, skall utvärdera effekterna av de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit angående paket- eller kretskopplade datatjänster enligt artikel 3 i direktivet för att se om det finns behov av några ändringar av bestämmelserna i denna artikel, särskilt mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och handelsutvecklingen inom gemenskapen.

Under samrådet om 1987 års grönbok betonade flera medlemsstater behovet av en särskild ordning för grundläggande kopplade datanätjänster såsom X.25 ⁽³⁹⁾. Man kunde inte hitta något som i sig själv berättigade bevarandet av exklusiva rättigheter för sådana tjänster. Kommissionen bekräftade dock att utvecklade datakopplade nät kan få en strukturell effekt på investeringar och regional planering, och därför kunde vara berättigade till en särskild ordning i enlighet med artikel 3 i direktivet, särskilt tillämpningen av specifikationer i form av handelsregler beträffande villkor för varaktighet, tillgänglighet samt kvalitet på tjänsten.

Utifrån den betydande skillnaden mellan avgifter för dataöverföringstjänster på det kopplade nätet och avgifter för förhyrda linjer vid tidpunkten för antagandet av direktivet, tillåter artikel 3 att exklusiva rättigheter för datatjänster som utgör "tredjepartförsäljning av kapacitet" ⁽⁴⁰⁾ kan behållas till och med den 31 december 1992, med möjlighet för anstånd till och med 1 januari 1996 för länder där det relevanta nätet inte är tillräckligt utbyggt för tillhandahållandet av paket- eller kretskopplade tjänster ⁽⁴¹⁾. Målet var att avgifterna gradvis skulle utjämnas. Två medlemsstater ⁽⁴²⁾ begärde en sådan förlängning av tidsfristen, men begäran vidhölls inte i något av fallen.

⁽³⁸⁾ Artikel 1 definierar "Paket- och kretskopplade datatjänster" som "den allmänt tillgängliga, till allmänheten kommersiellt tillhandahållna direktöverföringen av data mellan allmänt tillgängliga nätanslutningspunkter, som gör det möjligt för varje användare att använda utrustning ansluten till en sådan nätanslutningspunkt för att kommunicera med en annan nätanslutningspunkt".

⁽³⁹⁾ X.25 är ett standardprotokoll för paketkopplade nät. Ett annat avancerat protokoll för höghastighetsöverföring är frame-relay.

⁽⁴⁰⁾ Direktivet definierar det senare som "det kommersiella tillhandahållandet av förhyrda ledningar till allmänheten för dataöverföring som en separat tjänst, endast innefattande sådan koppling, behandling, datalagring eller protokollkonvertering som är nödvändig för överföring i realtid till och från det allmänt tillgängliga nätet."

⁽⁴¹⁾ Punkt 11 i direktivets ingress.

⁽⁴²⁾ Grekland och Spanien.

När det gäller den speciella ordningen var det endast tre medlemsstater⁽⁴³⁾ som anmälde utkast till specifikationer till kommissionen inom den tidsfrist som anges i direktivet, dvs. den 30 juni 1992. Kommissionen har tillsammans med berörda medlemsstater bedömt huruvida de planerade tjänsterna var objektiva, icke diskriminerande, transparenta och proportionerliga i förhållande till det mål som eftersträvas. Dessa bilaterala diskussioner var mycket givande och gav en grundläggande erfarenhet av hur liberaliserade tjänster kan regleras så att de garanterar vissa samhällsintressen utan att begränsa konkurrensen. Det framgick särskilt att, med tanke på de olika utgångslägena för befintliga och nya teletjänstföretag, särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att undvika att de sistnämnda belastas på ett sätt som kan utgöra ett hinder för tillträde och stärka det dominerande företags ställning på marknaden. I sådana fall skall medlemsstaten inte nödvändigtvis ställa samma krav på den nyanmälda som på det dominerande offentliga teletjänstföretaget.

Under de senaste årens snabba tekniska utveckling, och särskilt utvecklingen parallellt med det etablerade X.25 inom ATM⁽⁴⁴⁾ har försvagat det traditionella berättigandet för nuvarande särskilda ordning för grundläggande datajänster. Man kan anta att inom en nära framtid kommer allmänna X.25-grundstrukturer att fortsätta att existera tillsammans med frame-relay-nät och de nya ATM-grundstrukturerna. Att tillämpa samma tjänstespecifika reglering för så skilda teknologier kommer att innebära svårigheter. Det kan försena nya simulerade privata nät och värdeökande tjänster och härigenom begränsa de tekniska framstegen inom området. Den logiska grunden för skyldigheten att ge kvalitet och täckning minskar i takt med ökad variation i utbudet. Uppdykandet av nya tjänster förutsätter detta en viss grad av flexibilitet som inte kan styras genom reglering.

⁽⁴³⁾ Tre medlemsstater (Belgien, Frankrike och Spanien) har antagit ytterligare licensvillkor för tillhandahållandet av tredjepartsförsäljning av paket- eller kretskopplade tjänster. I till exempel Spanien finns det en ordning för att reglera beviljandet av koncession för tillhandahållandet av paket- eller kretskopplade datajänster som inte helt stämmer med kommissionens kommentarer inom detta område. Den spanska ordningen är för omfattande eftersom den gäller datajänster mellan "nätanslutningspunkter" i stället för "anslutningspunkter i det allmänt tillgängliga telenätet".

Även Italien övervägde att anta tilläggsvillkor, men genomförde inte direktivet inom bestämd tidsfrist. Genom att artiklarna 2 och 3 i direktivet har direkt effekt liberaliserades tredjepartsförsäljning av kapacitet i Italien utan några restriktioner, och den italienska regeringen skall därför lägga fram ett särskilt rättfärdigande för att återinföra restriktioner i det avseendet.

⁽⁴⁴⁾ ATM: "Asynchronous Transfer Mode", avancerad höghastighetskommunikation. Se även Grönboken om liberalisering av telekommunikationers infrastruktur och kabeltelevisioner, a.a.

De nuvarande speciella ordningar som är i kraft i tre medlemsstater påverkar även handeln mellan medlemsstater. Det begränsade antalet tillståndsansökningar i dessa tre medlemsstater kan delvis förklaras med att producenter av relevanta tjänster föredrar att begränsa sina erbjudanden till slutna användargrupper istället för att ansöka om en licens under dessa omständigheter.

Utifrån sin bedömning, och med tanke på att de flesta medlemsstater inte har ansett det vara nödvändigt att anta särskilda ordningar för datajänster och utan att dessa ordningars syfte att främja allmänintresset verkar påverkas negativt, anser kommissionen att kravet att särskilda specifikationer för offentliga tjänster skall tillämpas på datajänster bör se över inom ramen för den allmänna översyn av regelverket för telekommunikationer som skall läggas fram före den 1 januari 1996, enligt rådets resolution 93/C 213/01, och att det bör övervägas om de pågående särskilda ordningarna för datajänster bör upphöra⁽⁴⁵⁾.

e) Särskiljandet av funktion och reglering

Särskiljandet mellan regleringen av telekommunikationssektorn och den nationella teleorganisationens funktion var, utan tvekan, det mest grundläggande villkoret för att uppnå reform och liberalisering av EU:s telekommunikationsmarknader. Vilka institutionella, rättsliga eller strukturella metoder som än tillämpas för att uppnå detta, kräver artikel 7⁽⁴⁶⁾ i direktivet att medlemsstaterna skall särskilja telekommunikationernas reglering och funktion.

⁽⁴⁵⁾ Sådana ordningar kan komma att krävas efter liberalisering när det gäller tillhandahållandet av telefoni till allmänheten. Se licensvillkor som förelagits för såväl licensiering av nät för mobil- och personkommunikationer som fasta nät (Grönboken om mobil- och personkommunikationer, Grönboken om liberalisering av telekommunikationsinfrastruktur och kabeltelevisioner, a.a.).

⁽⁴⁶⁾ Artikel 7 kräver att medlemsstaterna skall "från den 1 juli 1991 säkerställa att beviljande av driftlicenser, kontroll över typgodkännande och föreskrivna specifikationer, tilldelning av frekvenser samt övervakning av användningsvillkor utförs av ett organ som är oberoende av teleorganisationerna".

När nationella tillsynsmyndigheter nu formellt finns i de flesta medlemsstater, betraktar kommissionen graden av självständighet mellan dessa och de med producerande funktioner, som oklar i åtminstone fem medlemsstater⁽⁴⁷⁾.

Frågan om nationella tillsynsmyndigheters oberoende restes i ett antal ärenden hänskjutna till domstolen för förhandsavgöranden angående artikel 6 i direktiv 88/301/EEG ("terminaldirektivet") som krävde att medlemsstaterna, från och med den 1 juli 1989, skulle säkerställa att såväl fastställande av tekniska standarder som kontroll av typgodkännande genomförs av organ som är oberoende av offentliga eller privata företag som erbjuder utrustning för telekommunikation. I dom av den 27 oktober 1993⁽⁴⁸⁾ fann domstolen att dessa krav kränktes i Frankrike där, vid denna tidpunkt, samma ministerium hade ansvar för kommersiell exploatering av det offentliga telenätet, upprättandet av tekniska specifikationer samt övervakningen av deras tillämpning och beviljande av typgodkännande av terminalutrustning.

Artikel 7 i tjänstedirektivet återspeglar i stor utsträckning innehållet i artikel 6 i terminaldirektivet. En medlemsstats genomförande av den förstnämnda artikeln måste ses i samband med denna dom. En ren rättslig eller administrativ delning av funktionerna — såsom två enheter i ett ministerium — kan vara förenligt med artikel 7 om följande villkor uppfylls:

— Det måste visas att det är en "reell" separation.

⁽⁴⁷⁾ Till exempel i Nederländerna har ministeriet för transport och offentliga tjänster ansvar för regleringen, genom generalstyrelsen för post och telekommunikationer. Ministeriet äger dock majoriteten av aktierna i KPN som fortfarande har den exklusiv rätt att installera, underhålla och driva infrastrukturen för telekommunikationer, samt tillhandahåller obligatoriska tjänster till varje sökande.

Frågor ha även ställts om hur klart oberoendet är mellan kontrollerande och producerande organ i Belgien, Spanien och Grekland. Den belgiska regeringen har uttalat sin avsikt att respektera Belgacom's fullständiga oberoende inom området för icke-reserverade tjänster som svar på kommissionens synpunkter. I Spanien är generaldirektören för telekommunikationer (ansvarig för tillsyn) även regeringens representant i Telefónicas bolagsstyrelse, även om en sådan representant skulle kunna vara från ett annat ministerium. I Grekland, där uppgifterna formellt har separerats, gör den kontinuerliga strömmen av personal från det producerande organet till tillsynsmyndigheten oberoendet oklart.

⁽⁴⁸⁾ Målen Decoster et al (C-69/91) och Taillandier (C-46/90).

— Organen måste vara ekonomiskt oberoende av varandra.

— Varje personalförflyttning från tillsynsorgan till driftsenhet skall ske under särskilt överinseende.

För att ge en rimlig garanti för upprätthållandet av sådana villkor, skall formerna för att särskilja strukturer omfatta:

- i) att tillsynsfunktionen beviljas tilldelas ett ministerium när telekommunikationsföretaget ägs av privata intressen, eller
- ii) att tillsynsfunktionen tilldelas ett organ som är självständigt i förhållande till det relevanta ministeriet (utom för kontroll av bokföring och lagenlighet av dess beslut) när det senare är enda eller dominerande ägare till företaget eller där ett betydligt statligt ägande kvarstår.

Parallellt med de rättsliga garantier och allmänna regler som ges i direktivet, är faktisk tillämpning och anda en viktig test för förenligheten med artikel 7. Hur "självständighet" faktiskt uppnås kommer därför, i viss grad, att variera beroende på rättsliga traditioner och erfarenheter i varje medlemsstat.

IV. INBEGRIPANDE AV SATELLITNÄT OCH SATELLITTJÄNSTER DIREKTIV 94/46/EG

Den 13 oktober 1994 antog kommissionen direktiv 94/46/EG. Detta direktiv utvidgar terminaldirektivet⁽⁴⁹⁾ till att omfatta jordstationsutrustning och tjänstedirektivet till att omfatta satellitkommunikationstjänster⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁹⁾ Kommissionens direktiv av den 16 maj 1988 om konkurrens på marknaderna för terminalutrustning (88/301/EEG, EGT nr L 131, 27.5.1988, s. 73).

⁽⁵⁰⁾ Direktiv 94/46/EG utgör en central åtgärd för genomförandet av målen för liberalisering i satellitsektorn, framställda genom rådets resolution 92/C 8/01 (baserad på Grönbok om satellitkommunikationer, KOM(90) 490). Andra åtgärder inom detta område är rådets direktiv 93/97/EEG av den 29 oktober 1993, om ömsesidigt erkännande av typgodkännande av satellitterminaler och om förslaget om Europaparlamentets och rådets direktiv om en politik för ömsesidigt erkännande av licenser och andra nationella auktoriseringar för tillhandahållandet av satellitnät-tjänster eller satellitkommunikationstjänster, KOM(93) 652, 4.1.1994.

a) Innebörden av ändringsdirektivet

Målet för unionens politik inom området för satellitkommunikation, som delas av rådet och kommissionen, är att snarast stimulera ökat användande av satellitkommunikation inom EU. Detta är särskilt viktigt med tanke på den växande klyftan mellan den försenade utvecklingen av EU:s kommersiella satellitkommunikationer och dess huvudkonkurrenter.

Direktivet kräver att alla exklusiva rättigheter som beviljats för tillhandahållande av satellittjänster och alla speciella rättigheter⁽¹⁾ för tillhandahållande av varje teletjänst som direktivet omfattar avskaffas.

b) Telefonitjänster

Det ändrade direktivet påverkar inte begränsningarna för att utbjuda telefoni till allmänheten via satellitnät. Detta får dock inte leda till tekniska restriktioner. Punkt 16 i ingressen slår fast att då ”det gäller direktöverföring och koppling av tal via jordstationsnät för satellit kan sådant kommersiellt tillhandahållande till allmänheten vanligtvis endast ske då jordstationsnätet är anslutet till det allmänt tillgängliga nätet”, så antyder detta endast vad som normalt gäller. Det skall inte uppfattas som att tekniska restriktioner tillåts för att skydda telefonimonopolet. Tillsynsmyndigheten har bevisbördan för att visa att den nya tjänsten utgör telefoni.

Faktum är att tillhandahållandet av telefoni för slutna användargrupper ofta kommer att omfatta sådana anslutningar till det allmänt tillgängliga nätet, eftersom en del av medlemmarna av dessa grupper inte kommer att kopplas till nätet via satellitstationer⁽²⁾.

⁽¹⁾ I direktivet definieras särskilda rättigheter som sådana som begränsar antalet företag som är auktoriserade att tillhandahålla telekommunikationstjänster på annat sätt än enligt objektiva, proportionerliga och icke diskriminerande kriterier eller som på annat sätt än enligt de kriterierna utser flera konkurrerande företag att erbjuda sådana tjänster.

⁽²⁾ Enligt den angivna definitionen skall slutna användargrupper inte definieras i en teknisk mening, genom det nät till vilket medlemmarna är anslutna och som inte är tillgängligt för tredje parter utan sociologiskt genom ekonomiska eller yrkesmässiga relationer mellan medlemmarna.

c) Radiotjänster

Inte heller radiotjänsternas ställning påverkas av direktiv 94/46/EG. Man måste dock skilja mellan innehållet och tekniskt tillhandahållande av radiosändningar. Enligt punkt 17 i ingressen är tillhandahållandet av satellitnät-tjänster för radio- och televisionsprogram, till sin natur, även en teletjänst och det finns därför inget berättigande för att behandla det annorlunda än andra teletjänster. Direktivet skiljer dock mellan

— tjänster som tillhandahålls genom bärvägen (sändning, koppling och andra tjänster) som är nödvändiga för transporten av signaler, vilka är teletjänster som liberaliserats genom direktivet, och

— verksamheten hos de organ som kontrollerar innehållet i de meddelanden som skall sändas och som är tjänster som faller utanför direktivets räckvidd.

Satellitradiotjänster, liberaliserade genom detta direktiv inkluderar därför tjänster som tillhandahålls genom tele-tjänstföretagets matarlänkar från studio/evenemang för att länka upp såväl belägenheten som tjänst för punkt till punkt, punkt till flerpunkt, direkt-hem (direct-to-home, DTH) satellitradiotjänster och tjänster till kabelhuvudslut.

d) Tillgång till rymdsegment

Direktivet kräver att medlemsstaterna upphäver alla begränsningar av erbjudandet av rymdsegmentskapacitet på dess territorier.

Detta innebär att medlemsstaterna skall säkerställa att

— varje regel som innebär förbud mot eller begränsning av utbudet av rymdsegmentskapacitet till en auktoriserad jordstationsoperatör avskaffas,

— varje leverantör av rymdsegment är auktoriserad att inom sitt område kontrollera att varje jordstationsnät som skall användas med den aktuella leverantörens rymdsegment stämmer överens med de offentliggjorda villkoren för tillgång till hans rymdsegmentskapacitet.

I sitt meddelande av den 10 juni 1994 om satellitkommunikation med avseende på tillhandahållande av — och tillgång till — rymdsegmentskapacitet⁽³³⁾, tillkännagav kommissionen sin avsikt att använda konkurrensreglerna för att avlägsna alla nationella restriktioner inom Europeiska unionen för tillgång till rymdsegment. Förfarandet i artikel 3 i direktivet skall särskilt genomföras för att kunna samla den information som behövs för att uppnå detta mål.

e) Internationella satellitorganisationer

De nya förpliktelserna som hänför sig till rymdsegment påverkar inte direkt teleorganisationernas position som signatärer av internationella organisationer. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inte finns några restriktiva bestämmelser i deras nationella regelverk, som skulle kunna begränsa utbudet av rymdsegmentskapacitet inom deras område, av antingen en annan signatär av någon av de relevanta organisationerna eller av oberoende enheter. Medlemsstaterna skall även säkerställa att det inte finns några reglementariska eller icke reglementariska restriktioner som hindrar att rymdsegmentskapacitet, som redan hyrts av en licensierad operator i en medlemsstat, kan vara tillgänglig från en annan medlemsstat. Sådana restriktioner innefattar de som hindrar andra parter än signatären i den eller de berörda medlemsstaterna från att kontrollera jordstationers tekniska och operationella specifikationer.

Artikel 3 i direktiv 94/46/EG kräver att medlemsstaterna på begäran skall sända all information till kommissionen som avser internationella satellitorganisationers åtgärder som kan påverka överensstämmelsen med konkurrensreglerna i Romfördraget. Enligt punkt 21 i ingressen tar denna föreskrift även sikte på att övervaka den pågående genomgången inom dessa internationella organisationer för förbättrad åtkomst.

Artikel 3 i direktiv 94/46/EG påverkar därför inte undertecknarnas ställning direkt. Om det skulle visa sig att signatärerna fortsätter att behålla mekanismer som avråder från flerfaldig åtkomlighet och härigenom gynnar delning av marknaden för rymdsegment, måste kommissionen överväga om man bör vidta åtgärder enligt fördragets konkurrensregler mot aktuella signatärer.

Kopplingen mellan investeringsskyldighet och användning skulle kunna utgöra en sådan avskräckande mekanism som medför att signatärer avstår från att marknadsföra rymdsegment på grund av risken för att behöva stå för en ökad investeringsandel. Eftersom de internationella organisationerna, särskilt Eutelsat, är verk-

samma på en marknad med ökad konkurrens, bör investeringskraven, om de inte ändras, genomgå genomgripande utvärdering enligt konkurrensreglerna.

f) Tidtabell för genomförandet

Direktivet ger medlemsstaterna nio månader att informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att införa direktivet i nationell lagstiftning. Medlemsstaterna skall senast den 8 augusti 1995 sända kommissionen material om de åtgärder som vidtagits för att avveckla nuvarande restriktioner för tillhandahållandet av satellittjänster, samt varje annat licensierings- eller deklarationsförfarande som för närvarande är i kraft eller utarbetas för satellitnätets verksamhet. Detta syftar till att kommissionen skall kunna utvärdera huruvida dessa villkor är nödvändiga för att tillfredsställa väsentliga behov. Den information som sänds till kommissionen skall inkludera eventuella avgifter som kan tas ut som en del av auktoriseringsförfarandet samt på vilka kriterier dessa avgifter skall baseras.

Punkt 22 i ingressen, vilken nämns att kommissionen även skall ta hänsyn situationen i de medlemsstater där det markbaserade nätet ännu inte är fullt utvecklat, måste ses inom ramen för detta anmälningskrav. Medlemsstater som anser att det är nödvändigt med ett uppskjutande av tidpunkten för en full tillämpning av ovan nämnda bestämmelser⁽³⁴⁾ skall göra en formell begäran med nödvändigt rättfärdigande inom den tidsfrist som anges för meddelande om genomförandebestämmelser för direktivet, dvs. före den 8 augusti 1995. Kommissionen skall sedan bedöma om den önskar att avstå från att insistera på omedelbar liberalisering av de aktuella satellittjänsterna. Detta hindrar dock inte att en tredje part väcker talan vid nationell domstol i dessa medlemsstater.

Med tanke på det stora antalet olika satellittjänster, skall den motivering som ges i första hand inkludera en förteckning över satellitnättjänster för vilka uppskov begärs, samt en uppskattning av de berörda marknaderna.

Den skall även ange vilka av den nationella teleorganisationens tjänster som berörs, och utifrån omsättningen av dessa tjänster och deras bidrag till finansieringen av det offentliga telenätet, klargöra vilken potentiell negativ effekt det har för den framtida utvecklingen av det offentliga telenätet.

Kommissionen skall tillämpa proportionalitetsprincipen. Kommissionen skall i varje fall insistera på att, till exempel, tjänster som saknar ekonomisk betydelse liberaliseras.

⁽³³⁾ KOM(94) 210, slutlig.

⁽³⁴⁾ Detta undantag kan tillämpas till och med den 1 januari 1996.

V. FRAMTIDEN VAD GÄLLER LIBERALISERINGEN AV TJÄNSTER OCH INFRASTRUKTUR

Medan den huvudsakliga uppmärksamheten även i fortsättningen kommer att ägnas åt det fulla genomförandet av tjänstedirektivet, måste den framtida utvecklingen av direktivet betraktas utifrån ett helhetsperspektiv, vilket beslöts efter den översyn som utfördes enligt direktivets bestämmelser under 1992 och som ledde till rådets resolution 93/C 213/01 av den 22 juli 1993 om full liberalisering av tjänster före den 1 januari 1998, nu kompletterad med rådets resolution 94/C 379/03 av den 22 december 1994, som integrerar liberaliseringen av infrastrukturer i detta tidsschema.

Enligt rådets resolution 93/C 213/01 skall kommissionen före den 1 januari 1996 förbereda de nödvändiga ändringarna till gemenskapens regelverk för att uppnå liberalisering av alla offentliga telefonitjänster före den 1 januari 1998.

Dessa åtgärder kommer att vara inriktade på ändringar av tjänstedirektivet, med tanke på dess centrala roll för att upphäva konkurrensbegränsningar och säkerställa rättvisa marknadsvillkor.

Grönboken (del 1) om telekommunikationernas infrastrukturer⁽⁵⁵⁾.

Genom direktiv 90/388/EEG om konkurrens på marknaderna för teletjänster öppnades tillhandahållandet av alla teletjänster för konkurrens, med fyra betydelsefulla undantag:

- satellittjänster,
- mobiltelefoni och personsökning,
- radio- och TV-sändningar till allmänheten,
- telefonitjänster till allmänheten.

Direktiv 90/388/EEG i sin ursprungliga form tog inte upp användandet av alternativa infrastrukturer och kabeltelevisioner för tillhandahållandet av liberaliserade

tjänster. Direktiv 90/388/EEG krävde endast upphävandet av restriktioner för användning av en enda infrastruktur, nämligen förhyrda linjer som tillhandahålls av teleorganisationer, för tillhandahållandet av liberaliserade tjänster.

För ovanstående undantag gäller följande:

- Kommissionens direktiv 94/46/EG⁽⁵⁶⁾, om ändring av direktiv 88/301/EEG (terminalutrustning) och 90/388/EEG (teletjänster) särskilt med avseende på satellitkommunikation, antaget den 13 oktober 1994 upphävde undantaget för satellittjänster. Som nämnts i avsnitt IV, har medlemsstaterna nio månader på sig att anmäla sina genomförandebestämmelser.
- Den 21 december 1994 antog kommissionen, för samråd, ett utkast till direktiv om ändring rörande liberaliseringen av användandet av kabeltelevisioner för tjänster som redan avreglerats genom tjänstedirektivet, som skall öppna för en vidare utveckling av dessa nät, särskilt med hänsyn till multimedia.
- Kommissionens meddelande som följde Grönboken om mobil- och personkommunikationer offentliggjordes den 23 november 1994⁽⁵⁷⁾. Det föreslog upphävandet av alla speciella och exklusiva rättigheter för mobilkommunikation före den 1 januari 1996. Motsvarande ändringar i tjänstedirektivet måste övervägas.

Avslutningsvis kommer en huvuduppgift att vara den anpassning av regelverket för telekommunikationer till målsättningarna i rådets resolutioner av den 22 juli 1993 och den 22 december 1994, som anger den 1 januari 1998 som frist för full liberalisering (med övergångsperioder för vissa medlemsstater), och som skall föreslås före den 1 januari 1996. I Grönboken om infrastrukturer (del II)⁽⁵⁸⁾ anges att ett sådant sätt att angripa problem måste ta sikte på att skapa en optimal miljö för den framtida utvecklingen av Europeiska unionens telekommunikationssektor genom att kombinera konkurrenspolitik och sektorspecifika bestämmelser.

⁽⁵⁶⁾ Se avsnitt IV.

⁽⁵⁷⁾ KOM(94) 492 slutlig: Meddelande till Europeiska parlamentet och rådet om samrådet om Grönboken om mobil- och personkommunikation.

⁽⁵⁸⁾ A.a.

⁽⁵⁵⁾ A.a.

Förutom anpassningen av befintliga direktiv för harmonisering av telekommunikationssektorn (såsom ONP direktiv) och utarbetandet av förslag för att bevara allmän service och säkra sammankoppling, såväl som översynen av institutionernas metoder att reglera sektorn, förutsätter detta ytterligare förändringar av tjänstedirektivet.

Vid rådets möte av den 17 november välkomnade kommissionen överenskommelsen om 1998 som tidsfrist för liberaliseringen av infrastrukturerna för alla telekommunikationstjänster. Den tog även hänsyn till en rad medlemsstaters oro som uttrycktes vid rådsmötet vad gäller tidiga åtgärder för liberalisering av alternativa infrastrukturer för tjänster som redan liberaliserats genom tjänstedirektivet. Denna aspekt bör övervägas vidare.

VI. SLUTSATS

Kommissionens direktiv 90/388/EEG är den hittills mest betydelsefulla lagstiftningsåtgärden för liberaliseringen av EU:s telekommunikationer. Kommissionen kommer att säkerställa maximala ansträngningar och att resurser tilldelas för att lösa identifierade problem och fylla igen luckor i genomförandet.

Översynen 1992 visade att effektiviteten av åtgärderna för att liberalisera telekommunikationssektorn (på det stadiet särskilt liberaliseringen av datakommunikationer, mervärdestjänster och tillhandahållandet av data- och telefonitjänster till kollektiva användare och slutna användargrupper) ifrågasattes av flera teletjänstföretag och användare av dessa tjänster. Det har också framgått att tjänstedirektivets genomförande hindrades av att inte infrastrukturer var tillgängliga under rimliga förutsättningar.

Särskilt de höga avgifterna för och bristen på tillgängliga grundläggande infrastrukturer för drift eller tillhandahållande av liberaliserade tjänster till tredje part har försenat spridningen av utvecklingen av kollektiva höghastighetsnät i Europa, fjärrtillgång till databasar för företag och privat användare och utvecklingen av nya tjänster som teledatabaser och distansundervisning. Dessutom hindrar de reglementariska restriktionerna i många medlemsstater fortfarande tredje parter från att använda alternativa infrastrukturer, som kabeltelevisionsnät och nät som ägs av energiföretag samt järnvägar eller motorvägar, för att täcka sina interna kommunikationsbehov. Många sammanlutningar och företag har hävdats att Europas näringsliv är mindre konkurrensdugligt, att nya tjänster utvecklas långsamt och att skapandet och utvecklingen av pan-europeiska nät och tjänster försenas som ett resultat av detta.

Betydelsen av en effektiv infrastruktur till en rimlig kostnad får allt större erkännande i den politiska debatten i medlemsstaterna. Europaparlamentet har uppmanat kommissionen att snarast möjligt anta nödvändiga åtgärder.

Den fortsatta flaskhalssituationen har blivit framhåvd som ett nyckelhinder för utvecklingen av den europeiska informationsinfrastrukturen som omtalas i rapporten Europa och det globala informationssamhället. Handlingsplanen Europas väg till informationssamhället antogs som svar av kommissionen och fastställer en generell ram.

Ytterligare ansträngningar för ett effektivt genomförande av teletjänstdirektivet och dess framtida utveckling kommer att ta dessa allmänna målsättningar i betraktande. Det är med detta syfte i åtanke som kommissionen överlämnar detta meddelande till Europaparlamentet och rådet.

BILAGA I

MEDLEMSSTATERNAS GENOMFÖRANDE AV DIREKTIV 90/388/EEG

Följande framställning representerar en kort översikt över hur långt varje medlemsstat har kommit med genomförandet av direktivet. Med hänsyn till den snabba utvecklingen inom detta område, hänvisas till respektive nationella tillsynsmyndigheter för mer detaljerad information.

Översikten omfattar inte information med hänsyn till genomförandet i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

BELGIEN

Direktivet genomfördes i Belgien genom lag av den 21 mars 1991^(*). Med hänsyn till telekommunikation omvandlades Régie des Télégraphes et des Téléphones/Regie van Telegraaf an Telefoon (RTT) till det självstyrande offentliga företaget Belgacom.

När det gäller definitionen av reserverade tjänster i den belgiska lagen, definierar artikel 68 "telefon-tjänster" som teletjänster ämnade för direkt överföring och uppkoppling i realtid av analoga signaler mellan start- och destinationsanslutningspunkter, inklusive nödvändig service för dess drift. I brev daterade juli 1991 och juni 1993 bekräftar den belgiska regeringen att den tolkar lagen i enlighet med direktivet.

Om någon önskar att tillhandahålla liberaliserade tjänster, kan en förteckning av icke-reserverade tjänster upprättas genom en kunglig förordning vilken, genom undantag, automatiskt ger auktorisation under förutsättning att den som ansöker informerar IBPT om tjänsten. Kommissionen känner ännu inte till existensen av en sådan lista. I dess frånvaro måste en sökande varsla IBPT två månader i förväg om dess avsikter, under denna tid kan IBPT motsätta sig tillhandahållande av tjänsten om de anser att den strider mot 1991 års lag. Artikel 89.5 stadgar att IBPT måste avge ett väl underbyggt beslut om den nekar auktorisation för tillhandahållande av en tjänst.

Belgien är en av tre medlemsstater som har antagit ytterligare licensvillkor för tillhandahållande av paket- och kretskopplade datajänster till allmänheten. Detta tillåts genom artikel 3 i direktivet under förutsättning att kommissionen godkänner villkoren, vilket den gjorde i juli 1993.

Enligt artikel 85 i den belgiska lagen från 1991 kan Belgacom endast neka tillgång till en förhyrd linje utifrån de väsentliga krav som godkänts av gemenskapsrätten. Vidare, vilket definieras i kontraktet om administration (artikel 21.3) måste Belgacom tillgodose minst 90 % av de registrerade ansökningarna om OPN-förhyrda linjer inom tre månader om inte annat avtalats med kunden.

Angående frågan om Belgacom's oberoende av tillsynsmyndigheten som krävs enligt artikel 7 i direktivet, så har tillsynsbefogenheter, genom 1991 års lag, tilldelats ansvarig minister (med bistånd av den nationella tillsynsmyndigheten, Institut Belge Services Postaux et des Télécommunications, IBPT). Den belgiska regeringen har uppgett att den kommer att respektera Belgacom's totala självständighet inom området för icke reglerade tjänster.

DANMARK

Direktivet genomfördes i Danmark genom lag nr 743 av den 14 november 1990 och sammanförande förordning nr 398 av den 13 maj 1992.

Enligt akten kan kommunikationsministern bevilja koncession till TeleDanmark för såväl etablerande och drift vad gäller offentlig radio och fasta tjänster som telefoni, text- och datakommunikation, tillhandahållande av förhyrda linjer, mobilkommunikationer och satellittjänster och sändning av radio och televisionsprogram.

(*) Moniteur Belge, den 27 mars 1991, s. 6155 och rättelse i Moniteur Belge den 20 juli 1991. Genom samma lag trädde även direktivet om konkurrens på marknaderna för teleterminalutrustning, kommissionens direktiv 88/301/EEG, i kraft.

Ett problem och en fråga som ledde till att man inledde ett förfarande angående överträdelse mot Danmark, var definitionen av "telefoni" som är reserverad för TeleDanmark. Den ursprungliga lagen reserverade alla icke-offentliga trafiköverföringar till TeleDanmark, med telefoni över förhyrda linjer mellan olika rättsliga enheter (dvs. delad användning) som enda undantag. Detta lämnade helt klart alltför många begränsningar rörande befintliga linjer, i strid med direktivet.

Kommissionen avslutade förfarandet efter antagandet av den danska regeringens förordning nr 905 av den 2 november 1994, som tillåter vem som helst att tillhandahålla telefoni till allmänheten utan att kräva någon form av auktorisation eller deklARATION. För internationella samtal krävdes licens för de samtal som kom från PSTN och överfördes via förhyrda linjer för att sedan återvända till PSTN. Sådana licenser beviljas endast för trafik till länder som har liberaliserat telefonitjänster.

Förordningen antogs under artikel 3 i den danska lagen från 1990, som berättigar ministern att utfärda regleringar för etablerandet och driften av tjänster som inte omfattas av TeleDanmarks koncession eller särskilda rättigheter.

Reglerna som skall tillämpas på paket- och kretskopplade datatjänster efter den 31 december 1992. Det är en liten brist på överensstämmelse mellan omfattningen av dessa regler och de i artikel 3 i direktivet, då förordningen omfattar alla datakommunikationstjänster.

TYSKLAND

Två tyska lagar antagna den 8 juni 1989 definierar den rättsliga ramen för tillhandahållandet av telekommunikationstjänster: Postverfassungsgesetz (PVG), som anger organisationen av och uppgifterna för ministeriet för post och kommunikation och Deutsche Bundespost Telekom organisation och uppgifter, och en ändring genom Fernmeldeanlagegesetz (FAG), som bl.a. definierar det monopol som bevaras av staten. Den rättsliga ramen ändrades väsentligen genom lag av den 14 september 1994 (Postneuordnungsgesetz — PTNeuOG), som trädde i kraft den 1 januari 1995.

Den nya rättsakten tog dock inte upp definitionen av den "telefoni" som reserverats för DBP Telecom, trots att kommissionen i april 1994 hade gjort den tyska regeringen uppmärksam på att definitionen var vidare än den i direktivet. Väsentligen fanns det tre problem: För det första används i definitionen formuleringen "för tredje parter" som en motsats till "för allmänheten". Som en konsekvens blir kopplingen av telefoni för slutna användargrupper en del av monopolet. För det andra, tolkas formuleringen "koppling av telefoni" i lagen i praktiken som att den omfattar även blandad telekommunikation (röst kombinerad med data eller bilder) i monopolet, när utbytet av tal tekniskt kan särskiljas från datakommunikation som till exempel videofoni på ISDN. Slutligen omfattar definitionen all koppling av telefoni, utan att särskilja mellan om röst både härrör från och kopplas till det allmänt tillgängliga nätet. Enligt direktivet skall kopplingen av telefoni som härrör från en förhyrd linje eller kopplad till en sådan linje inte kunna reserveras.

Efter de bilaterala kontakterna blev det första problemet i huvudsak löst. Den tyska lagen (FAG) reserverar telefoni för tredje parter, vilket är vidare än telefoni "till allmänheten" som tillåts av direktivet. För att återställa överensstämmelsen mellan tysk rätt och gemenskapsrätt, använde den tyska post- och telekommunikationsministern, istället för att ändra lagen, sin licensieringsbefogenhet till att genom förordning (Verfügung) nr 1/1993 av den 6 januari 1993 och 8/1993 av den 13 januari 1993 tillåta privata företag att tillhandahålla telefoni till slutna användargrupper. Förordningen etablerade en klasslicens (Allgemeingenehmigung) för tillhandahållande av tjänster till enheter som är ekonomiskt integrerade.

När det gäller artikel 6 i direktivet, stadgar avdelning 28 TKV att licens för anslutning (Anschalteerlaubnis) krävs för terminalutrustning för anslutning till nätanslutning till linjer för sändning. Kommissionen betraktar en sådan restriktion som oförenlig med artikel 6 i direktivet, eftersom det försenar användandet av utrustning som redan typgodkänds för kopplande och behandling av signaler (som koncentratorer) för att ansluta nät av förhyrda linjer med det allmänt tillgängliga telenätet. Frågan har tagits upp med de tyska myndigheterna som kommer att upphäva föreskriften. Tills detta sker har ministeriet beviljat en klassanslutningslicens (Vfg. 269/1994).

De befogenheter som avses i artikel 7 i direktivet utövades till och med 31 december 1994 av post- och telekommunikationsministern. Enligt den nya ordningen biträds ministeriet av ett regleringsråd (Regulierungsrat), som består av representanter från delstaterna och det federala parlamentet (Bundestag). Å andra sidan skall regeringens andel av DBP Telekom, som omvandlades till ett aktieföretag, nu ledas av ett särskilt kontor: Bundesanstalt für Post und Telekommunikation (BANst PT).

GREKLAND

Grekland genomförde direktivet genom lag nr 2075/92 av den 21 juli 1992, som aldrig har trätt i kraft då den grekiska regeringen inte kunde anta den förordning som angav de interna arbetsreglementet för den oberoende enheten som skulle sättas upp genom rättsakten. Den 20 oktober 1994 ersattes denna lag med lag nr 2246/94. Lagstiftningen ger inte ett komplett regelverk och gör det nödvändigt med ytterligare sekundärlagstiftning som ännu inte antagits.

Med tanke på att den grekiska regeringen inte har vidtagit åtgärder för genomförande av tjänstedirektivet inom föreskriven tid, har kommissionen inlett ett förfarande inför domstolen i enlighet med artikel 169 i fördraget.

Artikel 2.15 i lag nr 2246/94 definierar "telefoni" med samma ordalydelse som direktivet. Artikel 3.2 i lagen slår fast principen att telefoni är reserverad och erkänner endast i andra hand att alla andra tjänster är liberaliserade. Härav finns det en risk för en bredare definition av reserverad telefoni i Grekland. Vidare gör denna artikel att liberaliseringen av dessa tjänster endast kan ske under förutsättning att deras tillhandahållande är förenligt med fullgörandet av det uppdrag som givits det offentliga teletjänstföretaget OTE.

Liberaliserade tjänster är enligt denna artikel 3.2 föremål för antingen en individuell licens eller en deklARATION, beroende på begränsningen av de förhyrda linjernas kapacitet. Tröskelvärdet har ännu inte fastställts.

När det gäller återförsäljning av paket- och kretskopplade dataöverföringar, ansökte Grekland genom brev av den 7 februari 1992 om anstånd till och med 1 januari 1996 enligt punkt 11 i direktivets ingress. Efter antagandet av lag nr 2075/92, som inte gjorde någon skillnad mellan paket- och kretskopplade dataöverföringar och andra liberaliserade teletjänster, bekräftade Grekland i brev av den 27 maj 1993 att man inte längre önskade anstånd och att paket- och kretskopplade dataöverföringar var liberaliserade.

Enligt lag nr 2246/94 är oberoende tillsynsmyndighet som avses i artikel 7 i direktivet den nationella Telekommunikationskommissionen (EET), under överinseende av ministeriet för transport och kommunikation. EET är behörig myndighet för tilldelning av frekvenser, numrering, licensiering och typgodkännande för överensstämmelse med såväl nationella som Romfördragets konkurrensregler. Den har ännu inte inlett sin verksamhet. Fram till dess utövar ministeriet denna kompetens.

SPANIEN

Ley de Ordenación des las Telecomunicaciones, lag nr 31/1987 av den 18 december 1987, ("LOT") är den lag som är i kraft för telekommunikationsaktiviteter i Spanien. Med hänsyn till direktivet har LOT blivit ändrad genom lag nr 32/1992 av den 3 december, som begränsar de reserverade tjänsterna till grundläggande telefoni, telex och telegram, och en kunglig förordning 804/1993 av den 28 maj 1993 som genomför artikel 3 i direktivet beträffande grundläggande kopplade datatjänster.

Liksom i en del andra medlemsstater har huvudfrågan om genomförandet av direktivet handlat om definition av telefoni och följaktligen det reserverade området. LOT definierar "grundläggande telefoni" i punkt 15 i dess bilaga, ett ordalag som är identiskt med definitionen av "telefoni" i direktivet. Efter ett klagomål till kommissionen verkar det som om de spanska myndigheternas tolkning av denna definition är så oklar att det, även om denna definierats i lagen, är nödvändigt med en administrativ förordning för att klargöra Telefónicas grundläggande telefonimonopol. Denna definition är ännu inte antagen.

Ursprungligen begärde Spanien en förlängning av tidsfristen för exklusiva rättigheter och återförsäljning, som tilläts genom punkt 11 i direktivets ingress, även om denna begäran inte upprätthölls. När det gäller beviljandet av koncessioner för tillhandahållandet av paket- och kretskopplade datatjänster, uppställdes en ordning för dess reglering genom kunglig förordning av den 28 maj 1993. Utkastet hade meddelats kommissionen, men den text som antogs tog inte hänsyn till samtliga kommissionens anmärkningar. Relevanta frågor i samband med detta, särskilt ordningens målsättning, diskuteras vidare med de spanska myndigheterna.

De befogenheter att utfärda regler som tas upp i artikel 7 i direktivet har givits till Generalsekretariatet för telekommunikation (DGT). DGT grundades genom kunglig förordning av den 19 juni 1985. Det beviljar koncession, auktoriseringar och administrativa licenser för utrustning och tjänster. Generaldirektören för telekommunikationer är dock även regeringens representant i Telefónicas bolagsstyrelse. Om samhällsintresset motiverar det kan han använda veto mot styrelsens beslut. Vidare tillåter artikel 15 i LOT att regeringen utser fem ledamöter av styrelsen.

FRANKRIKE

Den franska regeringen genomförde i huvudsak direktivet genom antagandet av lag nr 90-1170 av den 29 december 1990 om regleringen av telekommunikationer. Denna lag är en ändring av "Code des Postes et Télécommunications" (lagen) som ger franska Telecom exklusiv rätt att etablera infrastruktur för telenät som är tillgängliga för allmänheten.

Artikel L.34 preciserar att endast tjänster som tillhandahålls till allmänheten omfattas av lagen. Artikel L.32-7 i lagen definierar reserverad telefoni som det kommersiella tillhandahållandet av ett direkt realtids-system för överföring mellan användare anslutna genom anslutningspunkter i ett telenät. Övriga tjänster som tillhandahålls till allmänheten är liberaliserade med reservation för ett deklareringsförfarande eller, för tjänster om minst 5 Mbits/sek., ett licensieringsförfarande (*).

Enligt artikel L.34-2 är France Télécom auktoriserat att tillhandahålla varje bärande tjänst (på detta sätt benämns tillhandahållandet av tredjepartsförsäljning av paket eller kretskopplade tjänster i de franska reglerna). Andra leverantörer behöver en licens. Frankrike har antagit tilläggsvillkor för licensiering för tillhandahållandet av sådana bärande tjänster. Ett första utkast till förordning för tillämpningen av artikel L.34-2 angående bärande tjänster översändes till kommissionen som den 26 november 1992, beslutade, att inte framföra invändningar mot att det trädde i kraft. Förordningen antogs formellt den 30 december 1993 och offentliggjordes i Frankrikes författningssamling av den 31 december 1993 (s. 18276). Denna förordning sätter upp en rad villkor med hänsyn till

- väsentliga krav,
- åtgärdande och offentliggörande av kännetecken och vilket område som tjänsten omfattar (artikel 2),
- omfattningen av tekniska hinder för tillgång till tjänsten (artikel 3),
- sammankopplingen med andra bärande tjänster (artikel 4),
- landets försvar och den allmänna säkerheten för kryptering av data (artikel 5), samt
- rättvis konkurrens.

France Télécoms auktorisation att tillhandahålla denna tjänst kan inte överföras till dess dotterbolag. Transpac, som är ett dotterbolag till Compagnie Générale des Communications (Cogecom), är till 100 % ägt av France Télécom, var därför tvungna att ansöka om licens som beviljades genom förordning av den 15 juli 1993 (Frankrikes författningssamling av den 8 augusti 1993, s. 11224).

När det gäller separationen mellan reglering och drift (artikel 7), försäkrar ministern för industri, post och telekommunikation samt utrikeshandel att förordningen respekteras av de offentliga teletjänstföretagen samt att regleringen av telekommunikationssektorn å ena sidan och att nätdriften och tillhandahållandet av teletjänster å andra sidan utförs oberoende av varandra. Han utövar sina rättigheter genom "Direction Générale des Postes et Télécommunications" (DGPT).

IRLAND

Irland har antagit specifika förordningar för att genomföra direktivet. Dessa återfinns i "Statutory Instrument S.I. No 45 of 1992, European Communities (Telecommunications Services) Regulations 1992" som medförde ändringar i rättsakten från 1983 om post och telekommunikationer.

(*). Följande företag hade beviljats licens: SITA, BT, Sprint, Sligos, GSI, EDT samt Esprit Telecom.

Inom området för telefoni motsvarar definitionen av "allmän telefoni" den i direktivet. Den exklusiva rätt som ges till Telecom Eireann enligt avdelning 87 av rättsakten från 1983 är begränsad till erbjuda, tillhandahålla och upprätthålla det allmänt tillgängliga telenätet samt erbjuda, tillhandahålla, upprätthålla telefonitjänster enligt föreskrift 3.1 i S.I. nr 45. Mervärdeslicenser kan erhållas enligt artikel 111 i lagen från 1983 för tillhandahållande av varje tjänst, inklusive tal för slutna användargrupper eller taltjänster som endast utnyttjar en anslutningspunkt mellan förhyrd linje och det offentliga telenätet. I slutet av 1994 hade 20 sådana licenser beviljats.

Förordning nr 45 från 1992 anger vilka rättigheter licenserna ger med hänsyn till tillgång till och bruk av det allmänt tillgängliga telenätet. De villkor som tillämpas måste vara objektiva, icke-diskriminerande och måste offentliggöras. På motsvarande sätt skall, enligt föreskriften 4.3 i S.I., ansökningar om förhyrda linjer behandlas inom en rimlig tidsperiod, och det skall inte finnas några andra restriktioner för dess användande än att säkerställa att inte telefonitjänster tillhandahålls, säkerheten för nätets drift, upprätthållande av nätets integritet och i rättfärdigade fall internskötsel av skydd för tjänster och data.

I fråga om artikel 7 i tjänstedirektivet har ministern för transport, energi och kommunikation ansvar för övervakningen av Telecom Eireann enligt föreskrift 5 i S.I. nr 45.

ITALIEN

Direktivet har inkluderats i lag nr 142 av den 19 februari 1992 ("Legge comunitaria 1991" — LC 1991), som delegerade till regeringen rätten att utse, inom ett år efter att det trädde i kraft (dvs. till den 5 mars 1993), ett antal förordningar för genomförandet av de gemenskapsdirektiv som räknas upp i bilaga A och B, inklusive tjänstedirektivet. Den förordning som skulle genomföra tjänstedirektivet antogs inte inom tidsfristen. Den italienska regeringen inkluderade senare tjänstedirektivet i artikel 54 i lag nr 146 av den 22 februari 1994 (legge comunitaria 1993).

I denna artikel upprepas de speciella principer och förutsättningar som skall följas vid utarbetandet av den förordning som skall genomföra direktivet och som omnämns i LC 1991. Den anger därför fortfarande ett särskilt licensförfarande för tillhandahållande av paket- och kretskopplade datatjänster även om den tidsfrist som anges i artikel 3 i tjänstedirektivet för införandet av sådana ordningar redan har gått ut. På grund av direkt effekt av artiklarna 2 och 3 i direktivet liberaliserades tredjepartsförsäljning av kapacitet i Italien utan vidare restriktioner. Den italienska regeringen måste på lämpligt sätt motivera återinförandet av eventuella ytterligare restriktioner i detta avseende.

Förordningarna har ännu inte antagits, och kommissionen överväger att väcka Italien mot Italien vid domstolen för underlåtenhet att anmäla genomförandebestämmelser för tjänstedirektivet.

Samtidigt är artikel 1 i den italienska postlagstiftningen från 1973 som anger att "teletjänster ... endast angår staten", fortfarande tillämplig trots att artikel 2 i direktivet innebär att denna artikel såväl som andra föreskrifter som stadgar att statliga monopol för teletjänster skall förändras så att privata teletjänstföretag har rätt att tillhandahålla alla teletjänster utom klart definierade områden som reserverats för staten. Enligt den italienska lagstiftningen kan endast mervärdestjänster som anges i artikel 3.2 av den nationella tillsynsordningen för telekommunikation, antagen genom förordning av den 6 april 1990, tillhandahållas.

I beslut av den 10 januari 1995 slog den Italienska antitrustmyndigheten (Autorità Garante) fast, och såg bort ifrån den tidigare nämnda italienska förordningen, att om Telecom Italia nekar ett privat företag som väntar på att få tillhandahålla liberaliserade telefonitjänster enligt direktivet, är detta att betrakta som missbruk av dominerande ställning och anmodade Telecom Italia^(*) att inom 90 dagar framlägga vilka åtgärder som vidtagits för att ta bort konkurrenshinder inom marknaden för telefonitjänster, kollektiva nät och slutna användargrupper, inklusive faktiska privata nät. Antitrustmyndighetens beslut grundar sig på den direkta effekten av artiklarna 1 och 2 i Italien. Telecom Italia har väckat talan mot beslutet.

(*) Telecom Italia bildades den 18 augusti 1994, efter fusionen mellan SIP, Italcable, IRITel, Telespazio och SIRM.

I och med genomförandet av lag 58/92 om omorganiseringen av telekommunikationssektorn, blev tillsynsfunktioner och producerande funktioner i princip åtskilda genom att ministeriets producerande enheter, ASST, överfördes till Iritel, ett företag i IRI-gruppen. Ett lagförslag om "Tillsynsmyndigheten för allmännyttiga tjänster" (nr 359) är för närvarande under behandling i det italienska parlamentet, vilket bl.a., om det antas, kommer att skapa en tillsynsmyndighet för post och telekommunikationer. Inget datum har fastslagits för dess antagande.

LUXEMBURG

Två rättsakter antogs under 1990 för att genomföra direktivet, förordning (Règlement grand-ducal) av den 3 augusti 1990 som slår fast de allmänna regler som skall tillämpas på offentliga teletjänster samt förordning av den 8 oktober 1990 om offentliga telefonitjänster, förhyrda linjer för telekommunikation, allmänt tillgängliga luxpac-tjänster, överföring av offentliga alarmtjänster och allmänt tillgänglig automatisk telefonitjänst — Serviphone.

Myndigheterna i Luxemburg har, genom brev av den 22 oktober 1991, deklarerat sin avsikt att ändra definitionen av "grundläggande teletjänster" i förordningen och lägga till formuleringen "till allmänheten".

Lagen av den 20 februari 1992 omvandlade det tidigare Administration des P&T till ett statligt företag med en särskild rättslig karaktär för att uppfylla artikel 7 i direktivets krav på åtskilda tillsyns- och driftsfunktioner. Allt ansvar för kontroll av etablerande och drift av telenäten utövas av ministern för post och telekommunikationer.

NEDERLÄNDERNA

Utkastet till den grundläggande lagstiftningen om telekommunikationer i Nederländerna (lag nr 520 om telekommunikationsresurser (Wet op de Telecommunicatievoorziening) ("WTV") av den 26 oktober 1988, som trädde i kraft den 1 januari 1989, gjordes före offentliggörandet av kommissionens grönbok från 1987. Den använder därför en terminologi som avviker betydligt från den som används i direktivet.

Reserverad telefoni definieras i artikel 2 i förordning nr 551 av den 1 december 1988, i vilken de obligatoriska tjänsterna för KPN (Koninklijke PTT Netherlands) räknas upp. Enligt definitionen skall reserverade tjänster inte begränsas till tjänster som tillhandahålls på kommersiell bas. Inte heller begränsar det monopolet till telefoni "till allmänheten". Det tar heller inte hänsyn till huruvida tillhandahållandet av tjänsten innebär användning av två anslutningspunkter av den aktuella förhyrda linjen. Dessa frågor har diskuterats i bilaterala förhandlingar mellan de nederländska myndigheterna och kommissionens enheter. Efter förhandlingarna har de nederländska myndigheterna offentliggjort ett meddelande, den 30 maj 1994, som tillåter telefoni till slutna användargrupper. Frågan om telefonitjänster som tillhandahålls över förhyrda linjer som endast använder en anslutningspunkt i det allmänt tillgängliga telenätet diskuteras fortfarande.

Ministeriet för transport och offentliga tjänster (Verkeer en Waterstaat) är det organ som har betrotts med tillsynsfunktionen och de kan ge detaljerade instruktioner till KPN angående verkställandet av de allmänna direktiven (BART) och förpliktelserna med hänsyn till obligatoriska tjänster. I ministeriets ansvarsområde ingår allmän avgiftspolitik för offentliga tjetjänster (som i praktiken påminner om "price capping" i Storbritannien).

ÖSTERRIKE

Österrike genomförde huvudsakligen direktivet genom dess Telekommunikationslag (Fernmeldegesetz) nr 908/1993, som trädde i kraft den 1 april 1994. Österrike har dock varken meddelat sina åtgärder för genomförande av denna lag, eller sina användarvillkor för det offentliga nätet.

Reserverad teletjänst definieras i artikel 44.2 och 2.6 i lagen. Denna definition motsvarar inte helt definitionen i direktivet. Det krävs dock inga licenser för att tillhandahålla liberaliserade tjänster. Villkor för tillgång till offentliga nät och användande av förhyrda linjer fastslås, enligt artikel 44.6 i lagen, i de offentliga användarvillkoren (Geschäftsbedingungen).

Det offentliga teletjänstföretaget är Post- und Telegraphenverwaltung (PTV). Lagen ger den kontrollerande funktionen till ministeriet för offentlig ekonomi och kommunikationer.

PORTUGAL

Liksom i Nederländerna tillkom den rättsliga regleringen av telekommunikationerna i Portugal innan direktivet antagits. Den grundläggande lagen för etablerande, administration och utnyttjande av telekommunikationsinfrastrukturer och -tjänster, lag 88/89, (den grundläggande lagen), antogs den 11 september 1989, innan direktivet antogs. Detta förklarar delvis varför terminologin ofta klart avviker från den som används i direktivet. Den grundläggande lagen, och särskilt skillnaden mellan kompletterande tjänster och mervärdestjänster, baseras snarare på teknologi än på tjänster.

Vad gäller reserverade tjänster är den portugisiska lagstiftningens definition av tjänster vars tillhandahållande är reserverat för offentliga bärare inte lika smal som den i direktivet. För det första, definierar artikel 2.2 i den grundläggande lagen "allmänt tillgängliga telekommunikationer" som alla tjänster som är avsedda att tillgodose allmänt omfattande kollektiva krav för sändning och mottagning av meddelanden och information. Det är en vidare definition av begreppet allmänheten i direktivet. Det är riktigt att den grundläggande lagen räknar upp telekommunikationer för privat bruk i artikel 2.3 och att denna lista anger i punkt h, "övriga kommunikationer reserverade för bruk av särskilt offentliga eller privata enheter genom en auktorisation beviljad av regeringen enligt villkor i traktater eller i internationella avtal eller genom särskild lagstiftning". Sedan lagen trädde i kraft har den portugisiska regeringen inte antagit nödvändiga förordningar för att liberalisera telefoni- eller telex-tjänster för slutna användargrupper. I september 1991 tillkännagav den portugisiska regeringen ett antagande av en förordning (diploma) för privata nät för att lösa denna fråga. Genom brev av den 18 november 1993 bekräftade portugisiska myndigheter att man fortfarande studerade frågan, och efter påföljande bilateralt möte den 31 januari 1994 gavs inga närmare garantier om tidpunkten.

För det andra, definierar portugisisk lagstiftning telefoni vidare än i direktivet. Den grundläggande lagen innehåller ingen definition av telefoni. Den definitionen är inkluderad i artikel 1 i den tidigare förordningen om offentliga telefonitjänster som bifogats till förordningen (Decreto-Lei) 199/87 av den 30 april 1987. Den grundläggande lagen hänvisar till den tekniska driften av fasta abonnentåtkomstsystem (som den definierar som en grupp av överföringsmetoder lokaliserade mellan en anslutningspunkt och den första koncentrations-, kopplings- eller processornoden) utan att skilja mellan situationen där detta "åtkomstsystem" är en förhyrd linje eller ett PSTN, inte heller tar den hänsyn till antalet anslutningar till en förhyrd linje som används.

En tredje fråga är licensvillkoren. Enligt direktivet kan medlemsstater göra förordnande av teletjänster till föremål för licensordningar, men endast om det är motiverat i enlighet med de väsentliga krav som anges i direktivet. Portugisisk licensordning omges av andra villkor.

De liberaliserade tjänsterna delas in i två kategorier: "kompletterande tjänster" och "mervärdestjänster" enligt tekniska kriterier, användandet av egen infrastruktur, och särskilt, koncentrations-, processors- och kopplingsnoder. Därför faller de flesta liberaliserade tjänster inom kategorin fasta kompletterande tjänster. De två kategorierna av tjänster har sina egna licensvillkor.

Artikel 4.2 i direktivet stadgar att medlemsstaterna skall säkra att det inte finns några restriktioner för bruk av förhyrda linjer utom de som berättigas av väsentliga krav eller existensen av telefonimonopol. Artikel 14 i den grundläggande lagen förefaller mer restriktiv och tillåter endast bruk av förhyrda linjers telefonitrafik för abonnentens egna användning eller tillhandahållande av kompletterande tjänster och mervärdestjänster, och kräver även licens för användning av förhyrda kretsar.

Portugal hävdar att dess ordning för kompletterande tjänster (Portaria 930/92) är i enlighet med artikel 3 i direktivet. Denna fråga är ännu inte avgjord.

Portugal separerade tillsyns- och driftsfunktionerna 1989. Enligt den grundläggande lagen är ministeriet ansvarigt för kontroll och övervakning av telekommunikationer. Detta inkluderar planering och samordning av den nationella offentliga infrastrukturen och tjänster som betraktas som väsentliga.

I praktiken är tillsynfunktionen delegerad till Portugals kommunikationsinstitut (ICP), vilket överlämnar till ministeriet att övervaka ICP samt godkänna direktiv som föreslås av ICP.

FINLAND

Det grundläggande regelverket är telekommunikationslagen 87/183 (Teletointalaki), som ändrades 1988, 1990 och 1992.

Inom denna ram finns det inte längre speciella eller exklusiva rättigheter för tillhandahållandet av teletjänster, inklusive telefoni, i Finland. Hela telekommunikationssektorn har öppnats för konkurrens. Allmänt tillgängliga telenät drivs av organisationer med operatörslicens beviljad av regeringen.

Artikel 10 i lagen reglerar abonnenternas rättigheter och skyldigheter och särskilt rätten att såväl förhyra linjer som att använda dem för att tillhandahålla teletjänster eller hyra ut dem i andra hand.

För allmänt tillgängliga datakommunikationer är underrättelse tillräckligt (artikel 5.2 i lagen). År 1994 fanns det 63 organisationer med operatörslicens och 13 organisationer som hade meddelat att de arbetar med allmänt tillgängliga datakommunikationer.

Artiklarna 18—23 i lagen överläter den allmänna tillsynen och främjandet av telekommunikationer till ministeriet för transport och kommunikationer. I dag är upprätthållandet av telekommunikationslagen anförtrott till Teleförvaltningscentralen, som är en myndighet under Transport och kommunikationsdepartementet. I princip täcks kostnaderna för centret av licens- och inspektionsavgifter.

Telecom Finland är till 100 % ägd av staten men drivs på ett vederbörligt avstånd från Transport- och kommunikationsdepartementet, även om såväl dess bolagsstyrelse som verkställande ledning utses av regeringen.

SVERIGE

Det har aldrig funnits något rättsligt telekommunikationsmonopol in Sverige. Telias (tidigare "Televerket") faktiska monopol var ett resultat av en kommersiell process.

Det nuvarande regelverket för telekommunikationer återfinns i Telelagen från 1993. Enligt denna lag finns det inga exklusiva rättigheter för att tillhandahålla teletjänster (artikel 2.1 och 4). Varje teletjänstföretag har rätt att erhålla en licens och att tillhandahålla teletjänster. Avslag motiveras och artikel 37 i lagen stadgar att talan mot avslag kan väckas vid förvaltningsdomstol.

Licenser krävs endast för driften av offentliga telenät och tillhandahållandet av förhyrda linjer. För övriga tjänster är ett registreringsförfarande tillräckligt.

Det finns inga restriktioner för bearbetningen före eller efter överföring via det offentliga telenätet (artikel 6.1), inte heller användarvillkoren eller avgifterna är diskriminerande (artikel 6.2).

När det gäller särskiljandet mellan kontroll och drift (artikel 7 i direktivet), har Telestyrelsen (Telecom Agency) ansvar för att reglerna följs av teletjänstföretagen. Telestyrelsen upprättades den 1 juli 1992. Dess uppgifter anges i Förordning 1992:895. Telestyrelsen får vidta sanktioner, inbegripet återkallning av licenser, mot de teletjänstföretag som inte uppfyller sina skyldigheter.

Telestyrelsen leds av en generaldirektör under tillsyn av den styrelse som utses av regeringen. Telestyrelsen har även ansvar inom försvarsområdet. Telestyrelsen finansieras genom avgifter baserade på bruttoomsättningen för licenstagare och parter som registreras.

Telia, som konstituerades som aktiebolag den 1 januari 1993 genom lag 1992:100, är det dominerande teletjänstföretaget i Sverige. Det ägs till 100 % av staten och övervakas av Transport- och kommunikationsdepartementet.

STORBRITANNIEN

Gällande lagstiftning för teletjänster är 1984 års telekommunikationslag, som tillkom före kommissionens grönbok och direktiv. Lagen har utvidgats genom en ny politik som är baserad på 1991 års vitbok som innefattar ändringar av befintliga licenser, utvidgningar av kabellicenser till att omfatta telefonitjänster samt utgivande av nya licenser.

Storbritannien har i allmänhet föregått kommissionens direktiv. Till exempel avskaffades BT:s exklusiva rättigheter att tillhandahålla sådana teletjänster som omfattas av artikel 2 i direktivet genom avsnitt 2 i Telelagen (Telecommunications Act) från 1984. Avsnitt 5 kräver att alla personer som driver telekommunikationssystem skall inneha licens (en individuell licens eller en klasslicens).

När det gäller föreskrifterna i artikel 4 i direktivet, så anges ingen exakt definition av infrastruktur, som i Tyskland eller Nederländerna. Avdelning 4 i TA definierar istället "telekommunikationssystem" som ett system för överföring genom inverkan av elektrisk, magnetisk, elektromagnetisk, elektrokemisk eller elektromekanisk energi av

- tal, musik och andra ljud,
- bilder,
- signaler som används för varje slag av överföring (oavsett mellan personer och personer, föremål och föremål eller personer och föremål) utom genom ljud och bilder, eller
- signaler som fungerar som verkställande mekanism eller för kontroll av maskiner eller apparatur.

Ministeriets chef utser en del av dessa system till "allmänt tillgängliga telekommunikationssystem". Operatörer av allmänt tillgängliga telekommunikationssystem får auktorisation genom individuella licenser och beviljas generellt status som televerk (PTO). Omkring 20 operatörer av allmänt tillgängliga fasta länkar har beviljats sådana licenser, och 126 kabeltelevision franchisetagare.

1984 års telelag i kombination med lagen om trådlös telegrafi från 1949 försäkrar att de tillsynsfunktioner som avses i artikel 7 utförs oberoende av teletjänstföretagen. Detta i huvudsak genom det arbete som utförs av OFTEL, ett icke ministerstyrt regeringsorgan under generaldirektören för telekommunikationer.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER NATIONELLA TILLSYNSMYNDIGHETER INOM OMRÅDET FÖR TELEKOMMUNIKATIONER

Översikten av de nationella regelverken i medlemsstaterna i bilaga I har utarbetats utifrån den information som officiellt anmälts till kommissionen.

För närmare upplysningar kan berörda personer direkt kontakta de nationella tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna. De fullständiga adresserna till dessa myndigheter publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 277, 15.10.1993, s. 9.

België/Belgique	Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT)/ Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) Astronomielaan/Avenue de l'Astronomie 14 B-1000 Brussel/Bruxelles
Danmark	Telestyrelsen Holsteingade 63 DK-2100 København Ø

Deutschland	Bundesministerium für Post und Telekommunikation Postfach 80 01 D-53005 Bonn
Ελλάδα	Ministry of Transport Sygrou 49 GR-Athen
España	Dirección General de Telecomunicaciones 5a. planta Plaza de Cibeles S/N E-28701 Madrid
France	Direction générale des postes et télécommunications 20, avenue de Ségur F-75700 Paris
Ireland	Department of Transport, Energy and Communications Scotch House, Hawkins Street IRL-Dublin 2
Italia	Ispettorato generale delle telecomunicazioni Viale Europa 190 I-00144 Roma
Luxembourg	Ministère des communications 18, montée de la Pétrusse L-2945 Luxembourg
Nederland	Ministerie van Verkeer en Waterstaat Hoofddirectie telecommunicatie en Post Postbus 20901 NL-2500 EX 's-Gravenhage
Österreich	Bundesministerium für öffentliche Wirtschaft und Verkehr Kelsenstraße 7 A-1030 Wien
Portugal	ICP Av. José Malhoa, Lote 1683 P-1000 Lisboa
Suomi	Telehallintokeskus Vattuniemenkatu 8 A PL 53 FIN-00211 Helsinki
Sverige	Telestyrelsen (Telecom Agency) Box 5398 S-102 49 Stockholm
United Kingdom	DTI 151 Buckingham Palace Road UK-London SW1 9SS

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

TACIS — datoriserat informationssystem

Meddelande om anbudsinfordran utfärdad av Europeiska gemenskaperna och finansierat inom ramen för TACIS-programmet

(95/C 275/03)

Projekttitel

TACIS 94-kärnsäkerhetsprogram - Rovno kärnkraftverk
- Anbud nr PA/NSP/ROV 94A

1. Deltagande och ursprung

Deltagande är möjligt på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i Europeiska gemenskapens medlemsstater och de länder som omfattas av TACIS-programmet och som erbjuder sig att tillhandahålla varor och/eller tjänster från dessa länder.

2. Föremål

Datoriserat informationssystem för ROVNO kärnkraftverk.

(Utbyte av befintligt övervakningssystem för 2 VVER 440 MW (V-213) kärnkraftverk belägna i Kouznetsovsk nära Rovno, i Ukraina.)

3. Förfrågningsunderlag

Fullständigt förfrågningsunderlag kan erhållas gratis från:

a) Fichtner GmbH & Co. KG, Sarweystrasse 3, D-70191 Stuttgart, at: Mr B.-D. Tydecks, tel. (49) 711 89 95-254, telefax (49) 711 89 95-459.

b) Kontor i gemenskapen:

A-1040 Wien, Hoyosgasse 5, Mr. Bernhard Kühr [Tel. (43-1) 505 33 79/505 34 91; Telefax (43-1) 50 53 37 97],

B-1040 Bruxelles, rue Archimède 73, Mr. J. van den Broeck [tél. (32-2) 295 38 44; télécopieur (32-2) 295 01 66],

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22, Mrs. Streich [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50],

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61, Mr. Bodil Stubbe, [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03],

E-28001 Madrid, calle Serrano 41, 5a planta, Mrs. Monica Moliner [tel. (34-1) 431 47 11; telefax (34-1) 577 29 23],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2, Mrs. Yanna Theodorou [τηλ. (30-1) 725 10 00; τηλεφάξ (30-1) 724 46 20],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain, Mrs Vesa Makkonen, [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17/19],

FIN-00131 Helsinki, Pohoisesplanadi 31, Mr. De Rijk [tel. (358-0) 65 64 20; telefax (358-0) 65 67 28],

I-00187 Roma, via Poli 29, Mrs. Maffi [tel. (39-6) 69 99 91; telefax (39-6) 679 16 58/679 36 52],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street, Mr. Tim Kelly [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, Mrs. Probst, [tél. (352) 43 03 23 84; télécopieur (352) 43 03 21 43],

NL-2595 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151, Mrs. Linda Madna [tel. (31-70) 379 75 84; telefax (31-70) 379 78 78],

P-1250 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º, Mrs. Sandra Ribeiro (Documentation Center) [tel. (351-1) 350 98 00; telefax (351-1) 350 98 90],

S-10390 Stockholm, Hamngatan 6, Mrs. Kerstin Lindkvist [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate, Mrs Maureen Newman [tel. (44-171) 973 19 92; facsimile (44-71) 973 19 00/973 19 10].

4. Anbud

Anbud skall inkomma senast den 15. 12. 1995 (16.00), lokal tid, till följande adress:

Fichtner GmbH & Co. KG, Sarweystrasse 3, D-70191 Stuttgart, att: Mr H. Wenzel/Mr B.-D. Tydecks.

Anbud kommer att öppnas under slutet sammanträde. Anbudsgivare skall lämna anbud för hela leveransen. Anbud för enskilda delar eller partier av leveransen kommer ej att beaktas.

Phare — Utrustning för geotermiskt projekt

Meddelande om anbudsinfördan utfärdat av Nationella fonden för miljöskydd och vattenförvaltning företrädande ministern för miljöskydd, naturresurser och skogsbruk på polska regeringens vägnar för ett projekt finansierat inom ramen för Phare-programmet

(95/C 275/04)

Projektets titel och nummer: Leverans av utrustning till det geotermiska projektet i Zakopane.

Projektnr EC/EPP/92/201.

1. **Deltagande och ursprung:** Deltagande är möjligt på lika villkor för samtliga fysiska och juridiska personer i Europeiska unionens medlemsstater eller de länder som deltar i Phare-programmet.

Offererade varor skall ha sitt ursprung i ovanstående stater.

2. **Avseende:** Leverans i sex delar av utrustning till det geotermiska projektet i Zakopane.

Del 1: Utrustning för geotermisk baslastanläggning.

Del 2: Isolerade ledningar för geotermalvatten och fjärrvärme.

Del 3: Värmeväxlare för anslutning till enfamiljshus.

Del 4: Värmeväxlare för användning av medelstora användare.

Del 5: Utrustning för omställning av pannor till fjärrvärme.

Del 6: Foderrör till två geotermiska borrhål.

3. **Förfrågningsunderlag:** Fullständigt förfrågningsunderlag kan beställas från:

a) Polimex-Cekop SA, Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warszawa, tel. (48-22) 62 37-550/548, (48-22) 26 75 09, telefax (48-22) 26 55 27, (48 22) 26 04 93.

Mot skriftlig beställning och betalning av en ej återbetalningsbar avgift på 400 PLN.

b) Europeiska gemenskapernas kommission, Generaldirektoratet för yttre förbindelser, "Operational Service Phare", Mrs Sonja Van den Nest (AN88-4/55), rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (32-2) 295 75 02.

c) Kontor i gemenskapen:

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 430 11; télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61 [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44-71) 973 19 92; facsimile (44-71) 973 19 00],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57],

GR-10674 Athens, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30-1) 725 10 00, τηλεφάξ (30-1) 724 46 20],

E-28046 Madrid, paseo de la Castellana, 46 [tel. (34-1) 431 57 11; telefax (34-1) 576 03 87],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351-1) 54 11 44; telefax (351-1) 55 43 97],

S-10390 Stockholm, Post Box 7323 [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35],

A-1040 Wien, Hoyogasse 5 [Tel. (43-1) 303 33 79/505 34 91; Telefax (43-1) 50 53 37 97],

FIN-00131 Helsinki, Pohjoisesplanadi 31, Post Box 234 [tel. (358-0) 65 6420, telefax (358-0) 62 68 71].

4. Ett offentligt informationsmöte kommer att hållas 13. 11. 1995 (10.00), lokal tid, på följande adress:

Geothemia Podhalanska SA, Olcza-Stachonie 2A, PL-34-502 Zakopane.

5. **Anbud:** Anbud skall inkomma senast 19. 12. 1995 (11.00), lokal tid, till:

Polimex-Cekop S.A., Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warszawa.

De kommer att öppnas vid offentligt sammanträde 19. 12. 1995 (12.00), lokal tid, vid:

Polimex-Cekop S.A., Division HO, 7/9 Czackiego Street, PL-00-950 Warszawa.

Phare — Datautrustning och utrustning för audiovisuellt bruk

Meddelande om anbudsinfördan utfärdad av ministeriet för arbete och sociala frågor i Tjeckiska republiken och Europeiska gemenskapernas kommission inom ramen för Phare-programmet

(95/C 275/05)

Projektets titel

Utveckling av arbetsmarknaden CZ 9406-03-01-02

Leverans av utrustning till avdelningar för yrkesrådgivning och -inriktning på arbetsförmedlingar

1. Deltagande och ursprung

Deltagande är möjligt på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer från Europeiska gemenskapens medlemsstater och Albanien, Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Tjeckiska republiken, Slovakiska republiken och Slovenien.

De offererade varorna skall ovillkorligen ha sitt ursprung i ovan nämnda stater.

2. Gällande

Leverans av datautrustning och utrustning för audiovisuellt bruk till avdelningar för yrkesrådgivning och -inriktning på arbetsförmedlingar i 80 områden i Tjeckiska republiken. Kontraktören skall inte endast garantera leverans och installation utan också en grundutbildning under en dag för användandet av utrustningen.

3. Förfrågningsunderlaget

Förfrågningsunderlaget kan erhållas från:

- a) Mr Petr Chudej, Director of Labour Market Programmes, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prague 2, tel. (42-2) 24 97-25 70, telefax (42-2) 24 97-23 20
- b) Europeiska kommissionen, GDI/A/B3, service opérationnel Phare, Mme Barbara Wolf, (AN88-4/21), rue de Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (32-2) 295 16 05
- c) Kontor i gemenskapen:
- D-5300 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49-228) 53 00 90; Telefax (49-228) 530 09 50]
- NL-2594 AG Den Haag, EVD, afdeling PPA, Bezuidenhoutseweg 151, [tel. (31-70) 379 88 11; telefax (31-70) 379 78 78]
- L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tél. (352) 43 03-1; télécopieur (352) 43 01-337 89]
- F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tél. (33-1) 40 63 38 38; télécopieur (33-1) 45 56 94 17]

B-1040 Bruxelles, rue Archimède 73 [(32-2) 235 38 44; télécopieur (32-2) 235 01 66]

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22; telefax (39-6) 679 16 58]

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44-171) 973 19 92; facsimile (44-171) 973 19 00]

DK-1004 København K, Højbrohus, Østergade 61, [tlf. (45) 33 14 41 40; telefax (45) 33 11 12 03]

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353-1) 671 22 44; facsimile (353-1) 671 26 57]

GR-10674 Athina, Vassilissis Sofias 2 [τηλ. (30-1) 724 39 82, τηλεφάξ (30-1) 724 46 20]

E-28046 Madrid, paseo de la Castellana 46, [tel. (34-1) 435 17 00/577 29 23; telefax (34-1) 576 03 87]

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351-1) 154 11 44; telefax (351-1) 155 43 97]

A-Wien 1040, Hoyosgasse 5 [Tel. (43-1) 505 33 79; Telefax (43-1) 50 53 37 97]

FIN-00131 Helsinki, Pohoisplanadi 31, PO Box 234 [puh. (358-0) 65 64 20; telekopio (358-0) 65 67 28]

S-11147 Stockholm, PO Box 7323, Hamngatan 6 [tel. (46-8) 611 11 72; telefax (46-8) 611 44 35]

Förfrågningsunderlaget kan beställas från ovan nämnda adress fr.o.m den 30.10.1995. Ett informationsmöte kommer att äga rum den 8. 11. 1995 (14.00), lokal tid, i sammatrådssal B, 3e våningen, Palackého náměstí 4, CZ-Prag 2.

4. Gällande

Anbuden skall inkomma senast den 4. 12. 1995 (11.00), lokal tid, till följande adress:

Mr Petr Chudej, Director of Labour Market Programmes, Agency for Labour Market and Social Policy, Phare, Palackého náměstí 4, CZ-128 01 Prague 2.

Anbuden kommer att öppnas den 4. 12. 1995 (14.00), lokal tid, i närvaro av en företrädare för EG-delegationen i Tjeckiska republiken. Öppnandet av anbuden kommer att ske i sammatrådssal B, 3e våningen, Palackého náměstí 4, CZ-Prag 2.

Ministeriet för arbete och sociala frågor i Tjeckiska republiken förbehåller sig rätten att närsomhelst annullera förfarandet eller att inte accipetera något av de ansökan som inkommit.

Undersökning av jämvikten mellan rättigheter och skyldigheter och de ekonomiska resurserna för offentlig och privat television i Österrike, Finland, Sverige, Norge, Lichtenstein och Island

Infordran av anbud från medlemsstater och EFTA-stater som deltar i EES

(95/C 275/06)

(Text av betydelse för EES)

Upphandlande myndighet: Europeiska kommissionens direktorat för statligt stöd (IV G 1) som sorterar under Generaldirektorat IV "Konkurrens" och Generaldirektorat X "Information, kommunikation, kultur och audiovisuella media" samt EFTA:s övervakningsmyndighet inforrdrar anbud från konsulter som kan genomföra en undersökning om ovanstående.

Syfte: Syftet med undersökningen är att ta fram bakgrundsmaterial som kan vara till hjälp för kommissionen när den granskar finansiering och public service-åtaganden avseende TV-verksamhet.

Förfarande för inlämning av anbud:

- a) Skriftliga anbud skall inlämnas antingen per rekommenderad post eller med bud, till följande adress:

Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för konkurrens (GD IV), enhet IV G 1 (att. Mrs E. Slaets, C 158-6/15), rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

Poststämpelns datum eller mottagningskvitto, daterat och undertecknat av tjänsteman vid ovanstående avdelning, gäller som bevis på inlämningsdatum.

Anbudet skall placeras i förslutet kuvert som i sin tur placeras i ytterligare ett kuvert. Det inre kuvertet som skall vara adresserat till ovanstående avdelning märkas med "Tender TV/DGIV/95/ETD09 - À ne pas ouvrir par le service courrier". Självhäftande kuvert som kan öppnas och stängas utan att det märks får inte användas.

- b) Vid avlämnande med bud, som under a), skall anbudet inlämnas senast den (17.00) för att vara giltigt.
- c) Följande handlingar skall bifogas:

1. Uppgifter om anbudsgivaren: namn, juridisk status, adress, telefon-, telex- och telefaxnummers samt kontaktperson.
2. Beskrivning av anbudsgivaren och dess verksamhet samt uppgifter om kompetens inom de tjänster som erbjuds.
3. Handlingar som intygar anbudsgivarens juridiska status.
4. Bevis för anbudsgivarens finansiella och ekonomiska kapacitet i form av årsredovisningar eller utdrag ur redovisningarna eller uppgifter om total årsomsättning.

Anbudsvillkor:

- Priser skall vara angivna i ecu.
- I anbudet skall anges tidsperiod, kompetens och antal med avseende på den personal som skall arbeta med uppdraget.
- Priser måste vara angivna utan skatter och avgifter eftersom Europeiska kommissionen är undantagen från alla skatter och avgifter i enlighet med protokollet om Europeiska gemenskapernas privilegier och immuniteter som bifogats Fördraget av den 6. 4. 1965 om upprättandet av ett enda råd och en enda kommission för Europeiska gemenskapen. Anbudsgivare som är skyldiga att betala moms skall separat ange både den moms som måste betalas och nettopriset.
- Inlämnande av anbud innebär ett godtagande av kommissionens allmänna villkor för alla områden som inte omfattas av denna anbudsinfodran.
- Eventuella tvister skall endast behandlas av domstolar i Bryssel.
- Anbudet skall avfattas i tre exemplar.

Krav på anbudsgivaren

- a) **Konsultuppdraget:** Uppdraget omfattar studium av befintlig litteratur, undersökningar och rapporter i ämnet, undersökning av relevant nationell lagstiftning, inhämtande av grundläggande finansiella uppgifter om de offentliga och privata sändarorganisationer som berörs, analys av offentliga och privata sändares finanskällor och de skyldigheter och restriktioner som gäller samt intervju av både de privata och offentliga sändarorganisationerna för att få deras egen syn på sin finansierings- och regleringsomgivning, marknadssituation och konkurrensvillkor.
- b) **Områden som undersökningen skall omfatta:** Undersökningen skall omfatta offentlig och privat TV i Österrike, Finland, Sverige, Norge, Lichtenstein och Island.

I varje land skall följande områden undersökas:

- Nuvarande marknadssituation (antal TV-stationer som sänder inom eller till landet, deras ägarförhållanden, sändningssystem - jordbundet, kabel, satellit - och marknadsandel per station i tittarsiffror.
- Kort bakgrund till varje TV-station.

- Beräknad fortsatt marknadsutveckling (nya kanaler, sammanslagningar, lagändringar).
 - Analys av lagstiftningen rörande offentlig och privat television, med uppgifter om den viktigaste utvecklingen under de senaste åren.
 - Grundlig analys av resurser och det ekonomiska stöd som samtliga sändare erhåller (reklam och sponsring, abbonnement eller "pay-per-view", intäkter från tillhandahållande av andra tjänster, offentligt stöd i form av licensfria intäkter, direktsubventioner, tillhandahållande av kapital, lån, skuldelättnader, statliga skuldgarantier, etc.). När det gäller offentligt stöd skall man försöka ange allt oregelbundet eller tillfälligt stöd som stationerna erhållit under senare år.
 - Analys av hur de offentliga och privata sändarna uppfattar sin egen och konkurrenternas roll och förmåga att betjäna publiken.
 - Grundlig analys och jämförelse av de offentliga och privata sändarnas skyldigheter vilka skulle kunna ha ekonomisk effekt i form av högre kostnader eller lägre intäkter och, om det är möjligt, en kvantitativ bedömning, åtminstone ungefärlig, av verkliga eller alternativa kostnader som följer på dessa skyldigheter, för att i så stor utsträckning som möjligt komma fram till en jämförande tabell över de extra kostnader som härrör från de offentliga respektive privata kanalernas public service-åtaganden. Analysen av de ekonomiska konsekvenserna skall grunda sig på det faktiska uppfyllandet av dessa skyldigheter.
 - Grundlig analys och jämförelse av de restriktioner som gäller för offentliga eller privata TV-kanaler, särskilt avseende deras inkomstgivande verksamheter som t.ex. reklam och, om möjligt, en kvantitativ bedömning eller uppskattning av de extra kostnader som dessa restriktioner medför.
 - Grundlig analys och jämförelse av diverse offentliga och privata TV-kanalers särskilda rättigheter och privilegier, inbegripet ensamrätter eller monopol och, om möjligt, en kvantitativ bedömning eller uppskattning av det ekonomiska värdet av dessa särskilda rättigheter eller privilegier. Analysen av de ekonomiska konsekvenserna av skyldigheter, restriktioner och privilegier skall innefatta straffavgifterna för brytande mot föreskrifter.
- Urvalskriterier:** Anbudsgivarens förmåga att tillhandahålla begärda tjänster kommer att bedömas med hänsyn till, främst:
- a) anbudsgivarens sakkunskap och erfarenhet av den här typen av arbete,
 - b) kvaliteten på företagets personal.
- Tilldelningskriterier:**
- a) Priset på arbetet.
 - b) Den tid som erfordras för de angivna uppgifterna.
 - c) Den metodik som föreslagits för undersökningen.
- Allmän information:** Samtliga anbudsgivare kommer att informeras om resultatet av deras offerter. Anbudet kommer att vara giltiga i sex månader från och med det datum som anges under punkt b).

Förberedande meddelande angående ansökningsomgången avseende särprogrammet för forskning och utbildningsverksamhet inom kärnsäkerhet (reaktorsäkerhet, avfallshantering och strålskydd) (1994-1998)

(95/C 275/07)

Efter den vunna kunskapen grundad på bedömning av förslagen inskickade till den 20. 3. 1995 i förbindelse med ansökningsomgången avseende särprogrammet för forskning och utbildningsverksamhet inom kärnsäkerhet (reaktorsäkerhet, avfallshantering och strålskydd) (1994-1995), skall kommissionen närmare bestämma lis-

tan över forskningsområden och teman som kommer att täckas av det andra förfallodatumet den 28. 2. 1996).

Listan över dessa forskningsområden och teman kommer att publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning den 15. 12. 1995.

RÄTTELSE

Phare — Sektoriella ramavtal för flera länder

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr C 252 av den 28.9.1995, s. 9)

(95/C 275/08)

Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för yttre förbindelser: Europa och de nya oberoende staterna, gemensam utrikes - och säkerhetspolitik samt yttre uppdrag, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

I stället för:

Intresseanmälningar, högst en sida, med angivande av vald sektor, huvudansvarig och konsortiets sammanställning, tillsammans med respektive CCR-registreringsnummer (en kopia av begäran om inskrivning skall bifogas om definitivt registreringsnummer ännu inte tilldelats), nationalitet och antal permanent anställda per entreprenör, skall insändas per telefax senast den 20. 10. 1995 (12.00), lokal tid, till följande adress:

skall det stå:

Intresseanmälningar, högst en sida, med angivande av vald sektor, huvudansvarig och konsortiets sammanställning, tillsammans med respektive CCR-registreringsnummer (en kopia av begäran om inskrivning skall bifogas om definitivt registreringsnummer ännu inte tilldelats), nationalitet och antal permanent anställda per entreprenör skall insändas per telefax senast den 6. 11. 1995 (12.00), lokal tid, till följande adress:
